

79

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

REVISTA SEMESTRAL
JUNY 2024

ÍNDEX

— 2 —

Hola!

— 3 —

**Des de la taula
de l'alcaldessa**

— 5 —

Notícies del semestre

— 21 —

**Dones d'Aigua:
vint anys d'una tradició màgica**

— 24 —

**Els espais joves del municipi
acomienzen el curs**

— 26 —

Intercanvi internacional

— 28 —

Miquel Bacas

— 30 —

Cristina Sanz

— 32 —

Mari Carmen Herència

— 34 —

Els viatges d'en Quim

— 36 —

L'escola Castanyer

— 39 —

**Inventari d'alcaldes, regidors
i membres de juntes municipals (IV)**

— 42 —

Records

Hola!

Ja tenim aquí una nova edició El Soroll, i en són 79!

Com és tradició, la seva arribada coincideix amb l'entrada de l'estiu, amb la Festa Major i l'aparició màgica de les Dones d'Aigua, en el seu vintè aniversari. En molts casos també anuncia l'arribada de les vacances, sobretot per als més petits i petites de la casa.

Esperem que aquest repàs de l'actualitat municipal sigui del vostre interès i us animem com sempre a participar activament en la creació, amb noves idees i nou continguts.

Només ens queda desitjar-vos que passeu un gran estiu i que gaudiu de la Festa Major!

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

79

Edició

Ajuntament de Sant Joan les Fonts

Redacció

Joaquim Ferrer, Xavier Valeri, Roger Santaló,
Quim Canal, alumnes de l'escola Castanyer i Glam
Cooperativa de Comunicació

Disseny

Glam Cooperativa de Comunicació
— www.glam.coop

Dipòsit legal

GI-966-90

Impressió

Impremta Costa
— Tel. 972 26 03 41

Tiratge

1.700 exemplars

La redacció no es fa responsable de les opinions
expressades en els articles signats.

Nota de la redacció: si algú no rep la revista
puntualment en el seu domicili, si us plau,
poseu-vos en contacte amb nosaltres
al 972 29 00 52

Autor de la fotografia de la portada:
Edu Volador

DES DE LA TAULA DE L'ALCALDESSA

MARIA VIDAL

Benvolgudes veïnes i veïns
de Sant Joan les Fonts,

Entrem de nou a l'estiu, potser l'estació més alegre de l'any, en la qual qui més qui menys vol sortir al carrer a gaudir de la vida. Al nostre municipi, l'estiu es viu amb intensitat: la gent espera refrescar-se amb les activitats del Miquelet Summer, participa de la gresca més esbojarrada del Sant Fermín de la Canya, o vol retrobar-se per fer comunitat a la festa de Begudà. I això sense tenir en compte la Festa Major de Sant Joan, en la qual la diversió sempre hi és assegurada, o la multitud d'opcions que tenim per allleure: podem llançar-nos a la piscina, literalment, a les magnífiques instal·lacions del Club Poliesportiu Santjoanenc, o passejar sota l'ombra dels arbres dels nostres parcs i boscos, que ens permeten gaudir de la natura i calmar la calor de les setmanes que venen. Per tant, tenim un entorn idíl·lic al costat de casa

amb moltes activitats, i que posen al nostre abast un estiu dinàmic i divertit.

Però per gaudir al màxim d'aquest estiu, cal també la contribució de tots i totes. Ja fa un any de les darreres eleccions municipals, quan ens vam renovar amb més força la confiança amb el nostre equip. Des del principi, una part important de les nostres accions van encaminades en reforçar la convivència veïnal i en obrir les portes de l'Ajuntament a qui es deu, a la ciutadania de Sant Joan les Fonts -i com podeu comprovar a les pàgines d'aquest número d'"El Soroll". En les darreres setmanes, veiem com aquest treball interessa a altres punts, com demostra la visita d'una delegació francesa al nostre municipi per conèixer a fons la feina que fem entre tots en matèria de participació

ciutadana, però necessitem la implicació de tots els veïns i veïnes per acabar d'eradicar els actes d'incivisme que s'han registrat al poble les últimes setmanes, sobretot pel que fa a la crema de contenidors de la Canya. Això sense oblidar-nos d'altres assumptes com poden ser les femtes dels animals de companyia que embruten els nostres parcs, com va quedar plasmat en el darrer "Trobem a la plaça?" amb el veïnat de la plaça 11 de setembre. Cuidem amb cura els espais públics, perquè un entorn sempre serà més agradable pels nostres veïns i veïnes si el tractem amb respecte. Així mateix, esperem l'ajuda de la ciutadania perquè qualsevol acte incívic es denunciï a la policia, i així puguem tenir el millor poble per a tots.

Bon estiu a tothom!

Naixements, matrimonis i defuncions

NAIXEMENTS

Yakoub El Hafid	16-12-2023
Bhavtaj Singh	16-12-2023
Malak Kenza Ahajjam	17-12-2023
Inayat Kaur	17-02-2024
Salma El Hammach Granados	29-02-2024
Biel Rebull Triviño	30-03-2024
Nora de la Quintana Fàbrega	28-05-2024

MATRIMONIS

Jorge Torrent Llahuna Anna Planella Quer	23-12-2023
Ferran Cardenal Hernando Gabriela Farkasova	06-03-2024
Kawsu Conteh Fatima Jaiteh Sano	13-03-2024
Jesús Rebull Bramon Ariadna Triviño Esparrach	30-04-2024

DEFUNCIONS

Desembre de 2023

Antonio Ortigosa Martín, Isidre Martí Cordonet, Armonía Paz Rodríguez, Agustín Codinach Font

Gener

Montserrat Viñas Oliveras, Juan Rodríguez Collado, Bernadeta Plana Codinach

Febrer

Juan Crosas Prat

Març

Magdalena Raurell Campulié, Fermine Palomeras, Josep Boix Pujolar

Abril

Visitación Andújar Portillo, Josep Juanola Cos, Eduard Alonso Surina, María Teresa Bestregui Moner

Maig

Marcos Badosa Enrich, María Sacramento Naranjo

TELÈFONS I FORMACIÓ PER A EMERGÈNCIES

Bombers

112

Mossos

112

Emergències mèdiques

061

WhatsApp

621 241 458

Àrea Bàsica de Salut

Sant Joan les Fonts

972 29 08 36

La Canya

972 29 20 89

Ajuntament de Sant Joan les Fonts

972 29 00 52

Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts

Edifici de Ràdio Sant Joan

Desfibril·lador de la Canya

Entrada de l'Associació Esportiva La Canya

Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts (CPS)

NOVA UBICACIÓ a la façana del CPS

Davant una aturada cardíaca, cal trucar al 112, utilitzar els desfibril·lador i esperar els serveis d'emergència

NOTÍCIES DEL SEMESTRE

Obres per millorar el pas de vehicles a l'Estrada

A mitjan gener i amb l'objectiu de facilitar l'accés dels seus veïns i veïnes als nuclis on viuen, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va fer obres al camí de la zona de l'Estrada, al límit del terme municipal amb la Vall de Bianya.

L'actuació va consistir en l'habilitació d'un tub dins el rec existent -que desemboca a la riera de Riudaura- per mantenir la seva connectivitat. Al mateix temps es va cobrir el tub de formigó per poder garantir la circulació dels vehicles dels veïns i veïnes pel pas. Fins aleshores, al lloc hi havia un gual molt pronunciat, en el qual sovint els conductors tenien problemes per passar. Es tracta d'un indret amb diverses cases de pagès i granges, i el pas de camions era complicat.

L'obra ha tingut un cost de 14.950 euros, coberts amb fons propis del consistori.

Aprovat el pressupost municipal per al 2024

Es tracta del segon més alt dels municipis de la Garrotxa

El darrer ple de Sant Joan les Fonts de 2023 va aprovar els números municipals per a l'any vinent, per valor de 5.243.101 euros, amb els vots favorables dels set regidors de l'equip de govern de Junts per Sant Joan les Fonts i els vots contraris dels quatre representants de Sant Joan Plural - AM.

Gràcies a aquests números, enguany es podran fer realitat alguns dels projectes amb els quals treballa l'equip de govern des de fa setmanes, com ara la construcció del Centre Cívic l'Escorxadador (per valor de 390.000 euros), la reforma de Can Viñolas per impulsar el projecte paperer i social previst al Molí Fondo (143.122 euros) o la consolidació de l'església de Mont-Ros a Begudà (30.069 euros).

Els comptes també preveuen incrementar diverses partides: la de man-

teniment de Parcs i Jardins creix en 36.000 euros (fins als 191.000); en reparar i mantenir camins públics, la puja és de 15.000 euros (92.000 euros); o en la previsió de subvencions per a energies renovables (de 10.000 a 65.000 euros). També s'amplien les partides per a fer activitats populars (de 35.000 euros a 45.000), i es preveu l'adaptació de Serveis Professionals a l'Oficina de Turisme, que l'equipararà amb la resta de punts d'atenció al visitant oficials del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa (de 15.000 a 27.800 €), entre diverses modificacions.

Per a més informació sobre els pressupostos d'aquest 2024, podeu consultar el portal de transparència de l'Ajuntament, o bé dirigir-vos a les oficines del consistori en horari d'obertura.

La poesia de Joan Mercader se centra en Sant Joan les Fonts

En les Jornades Europees de Patrimoni, celebrades el mes d'octubre passat, Sant Joan les Fonts va impulsar una activitat anomenada "Paisatges literaris", dedicada al patrimoni viu. Per aquest motiu, diversos escriptors i col·lectius literaris garrotxins van participar en una trobada al Monestir Romànic de Sant Joan les Fonts, en la qual es van rellegir escrits històrics -de Berga i Boix, Miquel Sacrest, Francesc Caula o Bartomeu Espadale- i es van concebre nous textos literaris sobre el municipi.

Arran de l'activitat, van sorgir una vintena de poemes vinculats amb el patrimoni viu de Sant Joan les Fonts. Un d'ells és el del poeta garrotxí Joan Mercader (present en les Jornades). El seu poema es va presentar dissabte 13 de gener, a les 12 del migdia, al saló de plens de Sant Joan les Fonts. El mateix autor va fer una lectura del poema, i es va lliurar un punt de llibre amb l'escrit a tots els assistents.

La prosa poètica de Joan Mercader conté un pòsit de desitjos que ens la fa propera i humana, amb referències emocionals; a través dels seus poemes, narracions i articles, és un dels impulsors de la literatura a la comarca, i un dels referents de la prosa contemporània a Catalunya. La seva obra li va merèixer rebre el premi "Ales a la Cultura" de la ciutat d'Olot l'any 2015, en reconeixement a la seva tasca literària.

Coincidint amb el descobriment del poema de Mercader, Sant Joan les Fonts també va viure la presentació del llibre "Mossèn, ens han pres la Marededeu. El segrest de la Marededeu de Núria", que va anar a càrrec dels autors del llibre, Rosa Anna Felip i Manuel Castellet (ex-president de l'Institut d'Estudis Catalans i membre de la institució).

Jordi Espadale, Fesol d'Or

A finals del mes de gener, en el marc de la celebració de la Fira del Fesol a Santa Pau, Jordi Espadale i Vergés va ser reconegut amb el Fesol d'Or 2024.

Espadale va arribar a Santa Pau el 1978 com a mestre de l'escola i s'hi va estar prop d'una dècada. No es va limitar a ser un professor sinó que, des de l'escola, va ajudar a impulsar diferents projectes que van contribuir a dinamitzar el poble. També va ser un dels impulsors dels premis Salvador Reixach -amb més de vint edicions ja-, que homenatgen la figura d'aquest historiador i professor santapaucenc i que s'organitzen des del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i comarca.

En Jordi Espadale és una persona molt estimada a Santa Pau, no només perquè va deixar una gran empremta com a professor, sinó pel seu tarannà solidari i discret i el seu caràcter afable i obert i, per tots aquests motius, se li ha volgut fer aquest reconeixement.

Enhorabona, Jordi!

Sant Joan les Fonts recupera les projeccions de cinema

El cinema va ser un dels pols de l'activitat cultural de Sant Joan les Fonts durant la segona meitat del segle XX. Des del 1949, l'antic Cinema Iris va projectar moltes de les pel·lícules més aclamades a escala internacional, i els caps de setmana la sala s'omplia per veure-les. Amb el pas del temps, però, la sala no va poder adaptar-se als canvis que exigien les cintes més modernes, i va seguir el mateix camí de tants i tants cinemes en municipis petits de les comarques gironines. Ara, i amb l'objectiu d'ampliar la seva agenda cultural, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha decidit recuperar una programació estable de cinema a les mateixes instal·lacions de l'antic Cinema Iris, l'actual Centre Sociocultural de Sant Joan les Fonts.

Aquesta programació, modesta, va arrencar el diumenge 21 de gener, a les 17 h, amb les Tardes de Cine. Durant el primer trimestre, s'ha celebrat una tarda de cine al mes, amb algunes de les grans obres de la indústria cinematogràfica que han impactat al públic els darrers anys, com la cinta francesa "Intocable", d'Éric Toledano i Olivier Nakache, "Odette, una comèdia sobre la felicitat" d'Eric-Emmanuel Schmitt, o l'èxitos musical "Mamma Mia", amb Meryl Streep.

La programació s'amplia també gràcies al CineXic, una iniciativa d'Òmnium Cultural per apropar el cinema infantil en català als més petits. En aquesta ocasió, també s'està projectant una pel·lícula al mes, de gener a maig i d'octubre a desembre. Totes les obres projectades són gratuïtes i cal que els menors vinguin acompanyats d'un adult.

Visita d'Anna Erra, presidenta del Parlament de Catalunya

L'equip de govern de Sant Joan va demanar a la institució suport a l'estratègia comarcal per fer front a la sequera, que preveu actuar en diferents punts de les xarxes d'aigua municipals.

La presidenta del Parlament, Anna Erra, va visitar el dijous 1 de febrer diversos indrets de la Garrotxa, i el primer lloc que va trepitjar va ser a Sant Joan les Fonts. La màxima representant de la institució va arribar a l'Ajuntament a les 10 del matí, i després de saludar els treballadors municipals va tenir una reunió amb l'equip de govern local, encapçalat per l'alcaldeessa Maria Vidal.

A la trobada, els representants electes de Sant Joan li van traslladar diverses demandes. Després de fer un repàs a la situació del municipi per afrontar la sequera, per Sant Joan era necessari que la institució donés suport a l'estratègia comarcal per mitigar els seus efec-

tes. Per tant, s'espera que el Parlament contribueixi a la renovació de les xarxes d'aigua municipals de tota la Garrotxa, i es van demanar més ajudes i menys sancions per als pobles que treballen en aquesta línia.

Erra també va conèixer dues demandes urbanístiques pendents, encallades per les administracions catalanes i espanyoles. D'una banda, l'Ajuntament espera que la Generalitat acceleri la inversió prevista per fer una rotonda d'accés al poble, a la zona de la piscina municipal. De l'altra, el Ministerio de Fomento continua sense avançar els tràmits per la construcció de la via verda del Fluvià, que ha d'unir Olot amb

Banyoles per Besalú resseguint el riu.

Per acabar, els representants municipals van demanar a Erra que el Parlament modifiqués normatives per millorar les tramitacions administratives i així eliminar part de la burocràcia que alenteix qualsevol gestió. L'equip de govern també va demanar alleugerir les estrictes condicions per fer contractacions per a situacions puntuals, que genera inestabilitat laboral en els mateixos funcionaris que treballen a l'Administració.

Després de la reunió, la presidenta del Parlament Anna Erra es va dirigir cap a Begudà, en una visita privada a empreses de la zona.

Fem poble, sortint al Ripollès

Dijous 22 de febrer, una trentena de santjoanencs i santjoanenques van participar en una nova edició de l'activitat del Fem Poble, la iniciativa que ens permet descobrir indrets d'arreu acompanyats dels seus veïns i veïnes.

En aquesta ocasió, es va visitar Ripoll i Sant Joan de les Abadesses, i el seu impressionant patrimoni romànic.

Primers auxilis psicològics

Dimecres 28 de febrer es va celebrar una xerrada sobre les claus per entendre i atendre les emocions en l'adolescència. L'acte, destinat a famílies amb fills i filles adolescents i d'entrada gratuïta, va tenir lloc al Casal de Gent Gran de la Canya, que es va omplir de gom a gom. L'objectiu:

entendre les característiques d'aquesta etapa, aprendre els coneixements bàsics sobre els trastorns mentals més prevalents i ajudar a detectar i afrontar problemàtiques com l'ús de pantalles, la manca de concentració, l'agressivitat, el trauma, les autolesions, el dol i la soledat.

Aquesta xerrada es va fer conjuntament amb l'Àrea d'Educació i Joventut del Consell Comarcal de la Garrotxa i forma part del cicle de xerrades adreçades a famílies "Mentali... què? Parlem-ne!"

Es treuen els contenidors del carrer Sant Antoni per decisió veïnal

La zona de contenidors del barri vell de Sant Joan les Fonts -ubicada primer al mirador d'Alèxia Putellas i després a l'aparcament del carrer Sant Antoni-s'ha eliminat. La decisió ha estat presa a instàncies dels veïns i veïnes, després de reunions per resoldre els problemes d'incivisme associats a l'espai, com ara brossa i brutícia escampada pels voltants de l'àrea.

A conseqüència d'aquesta decisió, els usuaris i usuàries de la cinquantena d'habitatges afectats s'hauran de desplaçar a altres zones de contenidors del municipi, repartides per les àrees dels cinemes, el Prat de Can Miquelot o el carrer Aiguanegra. També s'han hagut de canviar les seves targetes perquè puguin obrir els nous contenidors assignats.

L'ABS de Sant Joan les Fonts, entre les millors de Catalunya

El Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya ha fet públics els resultats del Pla d'Enquestes de Satisfacció de Catalunya (PLAENSA), que es van dur a terme a una mostra d'usuaris del CatSalut durant el 2023.

L'ABS de Sant Joan les Fonts ha obtingut una puntuació de satisfacció de 8,58 i es posiciona per sobre de la mitjana catalana (7,72). A més, un 97,8% afirmen que tornarien al mateix centre. Sant Joan les Fonts obté valor d'excel·lència en 17 preguntes de 20.

Entre altres estudis realitzats, el Departament ha publicat la valoració de l'atenció primària (medicina general i infermeria) en aspectes com la satisfacció i fidelitat, l'accessibilitat, la informació i comunicació, el tracte i els professionals, el confort i els espais i la coordinació.

Des d'aquí volem agrair als professionals de l'ABS de Sant Joan l'atenció mèdica i humana que dispenseu!

Actes amb motiu del 8M

Les veïnes de Sant Joan, la Canya i Begudà es van mobilitzar el 8 de març passat en commemoració del Dia Internacional de les Dones.

Els actes van arrencar el dijous 7, amb l'acte de "Dones amagades", que va omplir la sala de la biblioteca municipal Francesc Caula. Cinc dones de totes les edats provinents dels diferents nuclis del municipi (Abril Haro, Paqui Toro, Pilar Domènech, Rosa Figueres i Rosa Pujol) van fer un repàs a les seves vides. A través de les seves mirades, vam poder conèixer-les més i reflexionar al mateix temps sobre el paper actual de la dona en la societat, d'on ve i cap a on va.

L'espai institucional va tenir lloc el mateix divendres 8 de març, amb la lectura del manifest amb motiu del Dia Internacional de les Dones. Diversos veïns i veïnes del poble van participar en la lectura, que va tenir lloc davant l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, i que recorda que encara queda camí per assolir la plena igualtat. A la nit, hi va haver dos sopars de dones, en dos punts del municipi. A les escoles de Begudà, una quarantena de dones del nucli es van asseure a conversar i sopar en una nit agradable, mentre que al Casal d'Avis de Sant Joan hi van participar una setantena de veïnes.

El carnaval va seguir brillant tot i la pluja

Un any més, la diversió del Carnestoltes va tornar a recórrer els carrers de Sant Joan les Fonts el darrer cap de setmana de febrer!

La Gran Rua va ser l'acte principal del Carnaval, amb nou colles participants de la Garrotxa. Algunes d'elles van treure la disfressa per última vegada, i ho van fer després de guanyar diversos premis als

carnavals de la Costa Brava. L'èxit de les colles garrotxines arreu permet que a Sant Joan els veïns i veïnes tinguin un tastet de les elaboracions més brillants d'aquesta edició del carnaval.

Aquest 2024, la Colla Santjoanenca i la Peña S'tokats celebraven els vint anys sortint al Carnaval. Que en siguin molts més!

Sant Joan les Fonts renova el seu camp de futbol 7 de gespa artificial

Amb l'equipament remodelat es dona suport al creixement de l'interès pel futbol al municipi gràcies a la gestió del Club Poliesportiu Santjoanenc.

Des del mes de març, la pràctica del futbol a Sant Joan les Fonts ha millorat de forma considerable: el municipi ha completat la renovació de la gespa artificial del camp de Futbol 7, després de dos mesos d'obres en les quals s'ha retirat l'antiga superfície i s'ha perfeccionat el sistema de drenatge i de reg existent. Les actuacions han tingut un cost de 150.000 €, i responen a la petició de la secció de futbol del Club Poliesportiu Santjoanenc (CPS), que demanava prioritzar la renovació del camp pel mal estat de conservació que presentava, i que provocava problemes de seguretat als seus usuaris.

La nova instal·lació esportiva permet al CPS promoure -encara més- el futbol de qualitat al municipi. La secció de futbol del club ha experimentat un creixement notable en els darrers anys: actualment,

compta amb 10 formacions -un dels moments més forts de la història de la secció-, i el primer equip s'ha consolidat a la categoria de 3a Catalana. Això també ha comportat el creixement de la massa social, que ara supera els 1.000 socis i sòcies. El bon moment del futbol i la seva comunitat amb l'afició, gràcies al treball de la junta per beneficiar veure i viure bé l'esport, fan que els seus partits com a local siguin seguits per més de 200 persones, i s'espera que siguin més amb l'entrada d'una iniciativa pionera del club, on cada jornada es degustaran productes locals per promocionar el menjar de Sant Joan. Per continuar amb el seu creixement, recordar que el club ofereix sessions de portes obertes al seu futbol base.

La renovació del camp mostra la col·laboració plena de l'Ajuntament amb el CPS

per garantir la seguretat i el benestar dels usuaris dels diferents equipaments, i s'afegeix a altres intervencions com la renovació del paviment de la pista de bàsquet, el muntatge de les cistelles exteriors, la reforma dels vestidors i lavabos de la zona de pista interior, o la futura ampliació del gimnàs per aquest 2024. Això és possible gràcies al treball entre la junta i la regidoria d'esports, que prioritzen les inversions segons les necessitats que presenten les instal·lacions esportives. Tot per respondre a la voluntat del CPS i de l'Ajuntament de promoure els hàbits saludables entre els veïns i veïnes, ja sigui pel que fa a la seva activitat física com a les formes de relació entre sí de la mateixa comunitat, per integrar valors com el treball en equip, la confiança mútua, el respecte als companys i el compromís amb el municipi.

Retirada de pollancres i replantada d'arbres

Coincidint amb l'inici de la primavera, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va haver d'actuar en diferents pollancres, després de detectar molts exemplars de grans dimensions en males condicions.

Alguns havien caigut i d'altres amenaçaven en fer-ho. Per aquest motiu, se'n van tallar diversos a l'escola Castanyer, als pisos de Begudà, a la Roureda de la Canya i al polígon industrial de Les Coromines.

A l'escola ja s'havien replantat onze arbres d'espècies autòctones per tenir zones d'ombra. En els altres casos, s'espera que la sequera millori, per garantir un bon arrelament dels nous arbres.

Una nova edició de la Marxa Santjoanenca

180 persones van participar el 29 de març, coincidint amb Divendres Sant, a la Marxa Santjoanenca, que enguany va arribar a la 18a edició. Totes les persones participants van prendre la sortida a les 8 del matí i van poder gaudir d'un matí fantàstic descobrint diversos racons del municipi, com ara la Sebastiana, Costa Rosta, i el Prat de Vivers, entre d'altres. La millor manera de fer esport i fer poble!

Com és habitual la prova es podia fer el recorregut curt -de 10 quilòmetres i 415 metres de desnivell-, o el llarg -de 19 qui-

lòmetres i 740 metres de desnivell. Això sí, independentment del recorregut, tothom va compartir un bon esmorzar calent.

Des d'aquí, volem agrair la col·laboració de totes les persones voluntàries que l'han fet possible un any més!

Aniversari centenari

La Rosa Ribera Roura, nascuda a l'Armentera (Alt Empordà), va complir 100 anys la diada de Sant Jordi.

La Rosa era modista, tot i que ja fa alguns anys que no exerceix. Ara viu a la Residència Torreblanca i des de l'Ajuntament l'han volgut felicitar. I nosaltres també: per molts anys, Rosa!

Jordi Camps, diputat de Cultura i Esports, visita Sant Joan les Fonts

Com és habitual, l'equip de govern de Sant Joan les Fonts es reuneix amb els representants polítics de les administracions competents amb l'objectiu d'avançar en la resolució de les necessitats del municipi.

En aquest sentit, el 10 d'abril va visitar el poble Jordi Camps, alcalde de Vidreres i diputat de Cultura i Esports de la Diputació de Girona. Durant la seva visita, Camps va conversar amb l'alcaldesa Maria Vidal sobre projectes culturals i d'emprenedoria i les diferents opcions de subvencions de la Diputació.

Entre els treballs futurs de Sant Joan, es va fer incidència en el projecte can Vilab, i van recórrer alguns punts del municipi, com ara Can Viñolas. Al final de la trobada, Jordi Camps va signar en el llibre de les visites.

Una vintena de veïns i veïnes de la Canya i Peracaula “queden a la plaça”

Les persones assistents plantegen millores en l'urbanisme i la cartelleria, i traslladen problemes d'incivisme als representants municipals

Amb l'arribada de la primavera, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha tornat a impulsar els “Quedem a la plaça?”, les trobades directes amb regidors i tècnics municipals per exposar com millorar el dia a dia dels veïns i veïnes del municipi. Es van programar dues sessions, el dimecres 3 -a la plaça 1 d'octubre de la Canya- i el dijous 4 d'abril -a l'antic assecador de Peracaula-. Hi van participar una vintena de veïns i veïnes, que van exposar diverses idees i preocupacions.

D'una banda, a la trobada de la Canya, la ciutadania va reclamar arranjaments en diverses voreres i millores en els paviments d'alguns carrers. També va demanar intensificar la neteja de

l'espai públic, i reforçar amb cartells el calendari de recollida de trastam en les àrees de contenidors del nucli. Des de l'Ajuntament, es va explicar el projecte del futur bici carril que ha d'unir Sant Joan amb Olot per la Canya, amb el suport de plànols per plasmar sobre paper el projecte dissenyat. Per acabar, van expressar les seves preocupacions per diverses situacions d'incivisme viscudes a la Canya els darrers mesos.

D'altra banda, a la trobada de Peracaula, l'incivisme també va ser una preocupació dels veïns i veïnes, malgrat coincidir en el benestar que es viu en aquesta zona de Sant Joan les Fonts. Entre les mesures presentades, la ciutadania

va demanar més cartells de prohibir pernoctar fora de les zones habilitades a les autocaravanes, així com acordar una reunió veïnal amb les persones afectades pels lledoners a la zona al voltant de l'escola Castanyer. En aquesta trobada es volia decidir què es fa amb l'arbrat, conjuntament amb la ciutadania, i es va demanar l'assistència d'un expert en jardineria perquè aportés la seva opinió al respecte.

Ara, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts té identificades les preocupacions més immediates dels veïns i veïnes de les zones amb qui s'ha trobat, i espera en les setmanes vinents poder fer accions que resolguin les seves propostes.

La Festa del Roser 2024, tot un èxit

Novetats com la Nit de DJ's o la competició de pedra, paper i tisores i de llançar avions de paper apropen la festa a un públic més jove.

El cap de setmana del 20 i 21 d'abril, Sant Joan les Fonts va viure la Festa del Roser, una celebració que torna a atraure cada cop més jovent, nens i nenes del municipi. Les activitats plantejades per aquesta franja d'edat -la Nit de DJ's, el concert familiar de Heavy per xics, el concurs de pintura ràpida o la competició de pedra, paper i tisores i de llançar avions de paper- van ser molt participades, i amb una bona valoració dels seus assistents. A més, el concert de la nit per a joves (la

Nit de DJ's) va comptar amb un Punt Lila, que també va contribuir que l'ambient fos molt bo entre els assistents.

L'esdeveniment, organitzat per la Comissió de Festes de Sant Joan les Fonts, amb la col·laboració d'Els Colats, la parròquia de Sant Joan i el mateix ajuntament, se centra cada cop més en activitats populars. El dinar de dissabte a la plaça Major d'Els Colats va reunir gairebé dues-centes persones, afavorint la bona relació entre els veïns i veïnes.

Tot i que cada vegada més joves participen de la festa, l'organització no deixa de banda els actes tradicionals per a tots els públics. L'assistència va ser bona al ball dels gegants i la cercavila posterior, el concert de Manelic de Pera, les sardanes amb la Principal de Porqueres o la missa solemne.

Des de la Comissió de Festes de Sant Joan les Fonts, la valoració és molt positiva, i s'espera seguir treballant en aquesta línia en festes futures.

Una delegació francesa s'interessa pels projectes de participació ciutadana

La visita va incloure una trobada amb diversos Consells de Poble de la Garrotxa

Sant Joan les Fonts acull les esquadres de la Garrotxa

Cada any, els Mossos celebren el Dia de les Esquadres, en el qual es reconeixen les actuacions meritòries dels seus membres, així com d'altres cossos policials i de la resta de la societat civil.

Enguany, l'acte va tenir lloc al Centre Sociocultural de Sant Joan les Fonts, concretament el divendres 26 d'abril. L'Ajuntament, encapçalat per l'alcaldessa Maria Vidal, va voler mostrar gratitud cap a la tasca que fa el cos policial, i va reclamar més efectius a la comarca per tal que la funció del cos i la cobertura que fa en matèria de seguretat pugui ser més àmplia.

Diversos alcaldes i alcaldesses de nuclis de la regió francesa de l'Ariège, a Occitània, acompanyats de veïns dels pobles que representen, van visitar Sant Joan les Fonts el dijous 25 d'abril amb l'objectiu de conèixer de primera mà els projectes de governança i cooperativisme municipal que s'estan duent a terme al nostre municipi.

L'alcaldessa, Maria Vidal, els va fer una visita guiada per CanVi.Lab -a l'antiga fàbrica paperera de Can Vila-, futur epicentre d'un projecte pioner de regeneració econòmica i social, al qual s'ha donat forma amb el guiatge de la cooperativa Resilience Earth i la col·laboració de diferents agents del municipi.

La trobada, en la qual també van participar alcaldes i representants dels consells

de poble d'altres municipis de la comarca, va servir per intercanviar propostes i experiències en relació amb noves formes de participació ciutadana, com ara el projecte Fem Garrotxa i els mateixos consells de poble. La primera tinent d'alcaldessa, Anna Serra, va presentar el pla estratègic de Sant Joan les Fonts i va explicar com es va començar a desplegar i de quina manera es donarà a conèixer als veïns durant aquest mandat.

Escoltar l'opinió dels nostres veïns i veïnes i fomentar noves formes de presa de decisions és una de les apostes de l'actual equip de govern. Per això l'Ajuntament es congratula de ser referent per a altres regions, i vol seguir avançant en aquest àmbit.

Sant Joan se suma a l'AMAP per a reforçar la gestió pública de l'aigua

Després de l'acord aprovat al Ple municipal de març, Sant Joan les Fonts és el tercer municipi de la comarca en sumar-se a l'AMAP (Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública). Després de municipalitzar el servei d'aigua ara ja fa quatre anys, l'adhesió a l'AMAP és una aposta més per fer créixer el sector de l'aigua pública al país i també poder mancomunar recursos i coneixements tècnics que millorin el servei tant a Sant Joan les Fonts com a altres municipis que es decideixen per fer el pas. Maria Vidal, l'alcaldesa, es mostra satisfeta de formar-ne part, "perquè permet apropar i millorar la gestió d'un servei bàsic per a la ciutadania com és la de l'aigua, i més en el context actual de sequera que viu el país. Per tant, cal mantenir l'aposta per una gestió eficient d'aquest recurs". Després que l'Associació de Plomistes es fes càrrec del servei d'abastament durant més de cent anys, l'Ajuntament va recuperar la gestió pública l'any 2019, amb el suport del Consorci SIGMA.

A la Garrotxa, els municipis de Beuda, Besalú, Castellfollit de la Roca, Sant Aniol de Finestres, la Vall de Bianya, les Planes d'Hostoles, Mieres, Sant Feliu de Pallerols, Sales de Llierca, Sant Ferriol i Sant Jaume de Llierca gestionen directament l'aigua, la qual cosa suposa el 22% de la població. L'AMAP va ser constituïda el 2018, amb la finalitat de difondre i promoure la gestió pública de l'aigua així com donar suport als municipis membres de l'associació. Amb Sant Joan les Fonts, ja en formen part un total de 73 membres, entre municipis, entitats i empreses públiques.

Veïns i veïnes de la Canya gaudeixen de la Festa Major

Del 26 d'abril al 4 de maig i durant dos caps de setmana plens d'activitats, la Canya va celebrar orgullosa la seva Festa Major amb una participació que per moments ha estat multitudinària. A més dels esdeveniments infantils i les nits per al jovent, diverses activitats van superar àmpliament el centenar de persones. Un exemple va ser l'obertura de la festa, amb el pregó, seguit per un centenar de veïns i veïnes. L'obra de teatre "Una estona amb Joan Pera" va sumar més de dos-cents espectadors, mentre que la trobada gegan-

tera va comptar amb un nombre similar d'aficionats a la faràndula. L'activitat més participada però va ser el concert de la Cobla Orquestra La Selvatana, on gairebé quatre-centes persones no es van voler perdre la seva proposta en directe. Durant la festa també es va escollir la nova pupilla de la Canya, Laia Comamala, i el nou hereu, Martí Gayolà.

La Comissió de Festes de la Canya està molt satisfeta de la participació dels veïns i veïnes, i ja treballa en la celebració de la pròxima festa del 2025.

El “Tiquet Rural”, una eina per fomentar el relleu rural i frenar el despoblament

Es tracta d'un ajut econòmic per a la creació i/o relleu de microempreses no agràries situades als territoris Leader de Catalunya.

El Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural va publicar l'abril passat la primera convocatòria del “Tiquet Rural”, uns ajuts destinats a fomentar el relleu rural mitjançant un suport econòmic que pot arribar als 35.000 € per projecte, amb l'objectiu de fomentar la creació de noves microempreses als territoris rurals, així com el traspàs de negocis ja en funcionament. Amb aquesta nova eina es busca fomentar la creació de nous projectes al món rural i incentivar el relleu en aquelles empreses que es troben en una situació de traspàs.

Els 11 Grups d'Acció Local Leader són els encarregats de gestionar aquests ajuts a cada un dels seus territoris. La convocatòria es va tancar el 27 de maig passat i hi podien accedir totes aquelles persones interessades en crear una nova microempresa o bé que n'adquirien una en traspàs;

també persones jurídiques i cooperatives no agràries interessades en impulsar un nou negoci o agafar el relleu d'una empresa ja en funcionament. Els sol·licitants d'aquest ajut es comprometen a mantenir l'activitat empresarial durant un mínim de cinc anys, a comptar des del pagament de l'ajut.

El “Tiquet Rural” consisteix en un import a tant alçat determinat per cobrir les despeses mínimes i l'actiu circulant requerit a una empresa per a la seva posada en funcionament o traspàs d'activitat. Un suport econòmic que pot arribar als 35.000 € i que no està vinculat a la realització de cap inversió.

El “Tiquet Rural” és incompatible amb qualsevol altre ajut destinat a la creació d'empreses, però compatible amb les convocatòries d'ajuts LEADER vinculades a projectes d'inversió.

Trobada constructiva amb el veïnat de la plaça 11 de setembre

Dijous 23 de maig es va celebrar el darrer “Quedem a la plaça” amb el veïnat del sector de la plaça 11 de setembre del nucli de Sant Joan.

De la reunió en destaquen tres idees que preocupen als veïns i veïnes. D'una banda, es demana la modificació d'algunes vorades de les voreres d'aquest sector perquè es pugui travessar correctament el carrer i pujar sense problemes. L'Ajuntament es compromet a estudiar aquests espais i adaptar-les perquè el dia a dia sigui més fàcil per a tothom.

També es demana la instal·lació d'una barana en un punt proper als contenidors d'escombraries on hi ha graons, per superar sense problemes aquesta barrera urbanística.

La tercera idea té relació amb la problemàtica dels excrements de gossos als espais públics. En aquest sector hi ha un parc infantil en el qual alguns propietaris incívics no recullen les defecacions de les seves mascotes. Aquest problema el pateixen els usuaris del parc i el mateix equip de jardineria municipal. En aquest sentit, es vol fer una campanya per recordar que els gossos han d'anar lligats, que s'han de recollir els excrements, i s'ha proposat prohibir l'accés de gossos dintre dels parcs infantils per tallar de soca-rel que les males pràctiques d'aquests propietaris incívics afecti l'ús d'aquests espais públics.

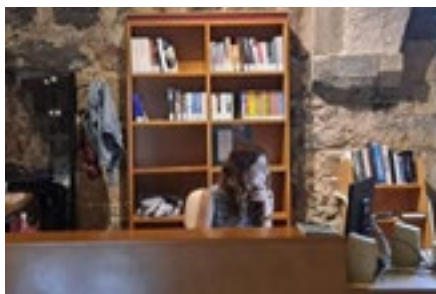

El darrer “Fem poble” visita Sant Feliu de Guíxols

Cada trimestre, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts organitza una sortida per descobrir l'entorn més proper. El darrer indret escollit ha estat una vila de marina, Sant Feliu de Guíxols, que vam recórrer el 23 de maig passat.

Es va gaudir d'un bon dia i es va menjar molt bé en un restaurant local. D'aquesta visita, cal destacar el guiatge d'Anna Escarpanter, tècnica de promoció del nostre Ajuntament, que ens va fer descobrir els racons més emblemàtics del seu poble natal.

No us perdeu la sortida següent del “Fem poble” i descobriu el país amb la millor companyia, els vostres veïns i veïnes!

Ja tenim nova bibliotecària

La Mireia és la nova bibliotecària de Sant Joan les Fonts, en substitució de la Cristina, que es va jubilar el mes de maig.

Volem aprofitar per donar la benvinguda a la Mireia i per agrair la tasca desenvolupada durant tants anys per la Cristina.

Resultats de les eleccions al Parlament de Catalunya 2024

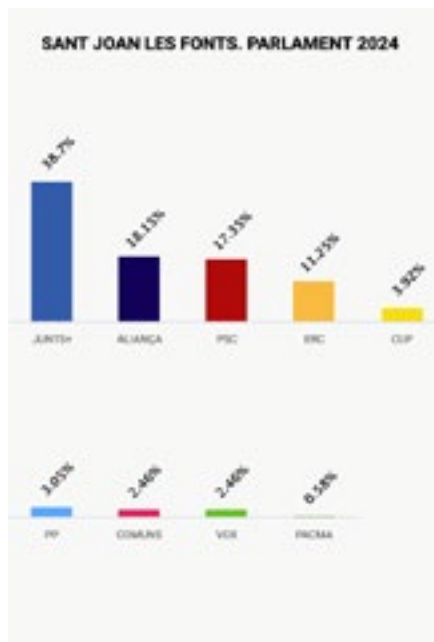
Després del recompte de les eleccions del 12 de maig passat, aquests són els resultats a Sant Joan les Fonts:

JUNTS+: 533 vots
ALIANÇA CATALANA: 250 vots
PSC: 239 vots
ERC: 155 vots
CUP: 54 vots
PP: 42 vots
COMUNS: 34 vots
VOX: 34 vots
PACMA: 8 vots
ALHORA: 5 vots

VOTS EN BLANC: 19
VOTS NULS: 18

Participació: 62,27% del cens.

A Sant Joan les Fonts, la participació ha crescut 8,72 punts respecte a les últimes eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2021.

La consellera d'Economia visita Sant Joan les Fonts

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va acompanyar Natàlia Mas, consellera d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, en la seva visita dijous a l'empresa Sarval Bio-indústries del polígon de Begudà.

El motiu de la visita era comprovar sobre el terreny com s'han rebut els Fons Next Generation dins l'àmbit empresarial del país. També va assistir a la reunió Laia Cañigueral, delegada territorial del govern a Girona, entre diverses autoritats.

Nou paviment del carrer Puigsacalm de la Canya

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts segueix millorant l'asfaltatge dels carrers del municipi. En aquest sentit, la darre- ra actuació executada ha estat al carrer Puigsacalm del nucli de la Canya, on està situada l'església de Sant Josep Obrer.

A l'obra s'ha optat per asfaltar de nou tot el carrer sencer, amb un cost d'uns 11.200 euros aproximadament.

Campanya per impulsar el reciclatge d'envasos de vidre

Sant Joan les Fonts és un dels cinc pobles de la Garrotxa escollits pel Consell Comarcal de la Garrotxa per impulsar el reciclatge d'envasos de vidre als establiments, en col·laboració amb l'Associació d'Hostalats de la Garrotxa. El SIGMA vol reforçar així la recollida i millorar les actuacions en aquells municipis amb més establiments d'aquest sector.

L'hostaleria genera, aproximadament, el 50% dels envasos de vidre d'un sol ús. Per això la seva col·laboració és clau per incrementar les xifres de recollida selectiva d'envasos de vidre i la consecució d'objectius de reciclatge. Amb aquest motiu, durant aquestes setmanes, un equip d'educadors i educadores ambientals visiten els establiments i fan enquestes i entrevistes per tal de conèixer de primera mà quines són les seves necessitats i poder adequar els recursos existents. A més, es recorda als establiments les obligacions que tenen en matèria de gestió de residus i ofereixen informació detallada de com reciclar correctament i dels seus avantatges socials, econòmics i ambientals.

Des d'una empresa de reciclatge externa es fa un estudi per instal·lar contenidors especials més accessibles i per emmagatzemar grans quantitats de vidre. També es lliuraran sense cap cost cubells adaptats amb rodes per facilitar el transport dels residus d'envasos de vidre als hostalers.

L'estudi de la son, a l'ABS de Sant Joan

Des de fa unes setmanes, la Unitat del Son funciona com una unitat especialitzada que atén els pacients directament a l'àrea bàsica de Sant Joan les Fonts. Fins ara, les poligrafies al domicili es gestionaven des de l'Hospital d'Olot, però, a partir d'ara, les que fan referència a la població de Sant Joan es demanen i es preparen directament a l'ABS.

Per dotar d'autonomia els professionals de l'atenció primària en aquest àmbit es van formar l'equip d'infermeria i la TCAI. El circuit s'inicia amb la visita la metge de capçalera, que fa un primer test molt breu d'entre un i dos minuts que permet fer un primer cribratge. Si és positiu es deriva a la infermera de primària, que és l'encarregada d'explicar al pacient com es col·loca i es retira l'aparell. Habitualment, registren unes set hores de son, de les 23 h a les 6 h.

Aquesta prova és l'exploració més utilitzada per a l'estudi de l'apnea del

son i consisteix en fer un monitoratge de les principals constants del sistema respiratori durant el descans del pacient. La poligrafia respiratòria domiciliària permet detectar el flux d'aire pel nas, el ronc, el moviment toràcic i abdominal, la saturació d'oxigen, el pols i la postura quan es dorm, dades indispensables per diagnosticar les alteracions respiratòries del son.

Un cop fet l'estudi, se'ls programa una visita virtual amb el pneumòleg de la Unitat del Son, en un màxim de set dies, que els comunica el diagnòstic. Aquesta dotació i l'autonomia de les infermeres de l'atenció primària incrementarà el nombre de proves anuals, reduirà la llista d'espera, evitarà desplaçaments i permetrà dedicar el temps a les polisomnografies en l'àmbit hospitalari.

FONT I IMATGE: Fundació Hospital d'Olot i Comarcal de la Garrotxa.

Resultats eleccions europees 2024 a Sant Joan les Fonts

Després del recompte de les eleccions d'aquest 9 de juny, aquests són els resultats a Sant Joan les Fonts.

JUNTS-EU: 337 vots (40%)
 PSC: 202 vots (24%)
 ERC-ARA REPÚBLIQUES 135 vots (16%)
 PP: 42 vots (5%)
 VOX: 32 vots (4%)
 PODEMOS: 24 vots (3%)
 COMUNS-SUMAR: 17 vots (2%)
 SE ACABÓ LA FIESTA: 12 vots
 PACMA: 8 vots
 PIRATES.CAT: 6 vots
 IUJUSTITIA: 3 vots
 PFAC: 3 vots
 VOLT: 2 vots
 PCPE: 2 vots
 C's: 1 vot
 CEUS: 1 vot
 PCTC: 1 vot
 FALANGE: 1 vot
 ANDALUCISTAS: 1 vot
 ESCONS EN BLANC: 1 vot
 JUEX: 1 vot

VOTS EN BLANC: 7
 VOTS NULS: 6

Participació: 37'50% del cens.

Com ha de ser l'espai de l'Estada Juvinyà en un futur?

Estudiants d'arquitectura de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès (ETSAV), ubicada a la Universitat Politècnica de Catalunya a Sant Cugat del Vallès, alumnes del garrotxí Joan Curós, han presentat una desena de propostes diferents per a l'espai de l'Estada Juvinyà. Els treballs han estat analitzats i debatuts pels seus docents, en els quals també hi va haver també una representació de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts.

Properament, les maquetes es podran visitar al nostre municipi.

Gairebé 300 persones gaudeixen del dinar dels Sèniors

El 46è dinar dels sèniors va ser, de nou, una festa per als veïns i veïnes de Sant Joan les Fonts majors de 65 anys; una trobada amb un dinar molt especial culminat per sortejos i una sessió de ball que va tenir lloc el 9 de juny passat.

El dia va començar reunint els participants en l'església parroquial de Sant

Joan, on es va celebrar la missa tradicional de la jornada. Després, tots els majors de 65 anys empadronats al municipi van gaudir d'un àpat gratuït a les instal·lacions del (Club Poliesportiu Santjoanenc (CPS). Aquest dinar estava guarnit amb elements creats pel grup participant en el Teixim poble, la trobada municipal per fer mitja i/o ganxet. A més, el dinar també va ser servit per voluntaris i voluntàries, en aquest cas, jovent del municipi i alumnes de l'IE Greda.

Després del dinar, es va reconèixer a l'assistent major d'edat a l'àpat, i es van sortejar cinc espatlles de pernil i també es van regalar una samarreta als assistents. La jornada va cloure amb el ball amenitzat pel grup Sifasol.

Dipsalut edita una guia interactiva per a municipis lliures de violències sexuals

Els objectius principals d'aquesta guia són sensibilitzar els ens locals sobre les violències sexuals, facilitar estratègies i accions per a la prevenció i la reparació integral de les violències sexuals als municipis, i fomentar entorns segurs i relacions igualitàries i lliures de violències.

Per tal d'aconseguir la màxima difusió, s'ha enviat l'enllaç de la guia en format digital a tots els ens locals de la demarcació de Girona, i s'ha dissenyat un bàner per tal que la puguin penjar al web municipal. Aquesta és una guia viva, que s'anirà actualitzant periòdicament, oberta a tota la ciutadania i pensada per respondre tant a les necessitats de tot tipus d'ajuntaments.

Aquesta guia neix d'una fase prèvia d'estudi impulsada per l'Institut Català de les Dones de la Generalitat de Catalunya (adscrit al Departament d'Igualtat i Feminismes), en què es va fer una diagnosi a partir de l'anàlisi de dades procedents de serveis, entrevistes a professionals, enquestes en línia a dones del territori gironí i valoracions d'accions dutes a terme en l'entorn de l'oci nocturn de diversos municipis.

La intenció és que la Guia per a municipis lliures de violències sexuals de Dipsalut estigui disponible en breu a tots els webs dels ajuntaments de la demarcació de Girona.

L'espectacle de Jordi Serra, al Festival Grec de Barcelona

Serra, codirector de la companyia Voël, va idear l'escenografia de la Nit de les Dones d'Aigua els anys 2021 i 2022

L'artista de circ de Sant Joan les Fonts, Jordi Serra Baleri, especialitzat en el quadrant rus, s'ha convertit en un dels noms destacats de les arts circenses a Catalunya. La companyia Voël estrenarà el seu darrer espectacle en un dels millors marcs de les arts del país: el Festival Grec de Barcelona. Ho farà amb *Nanuq*, una història d'amistat més enllà dels prejudicis inspirada en l'hivern, durant el mes de juliol al Sant Andreu Teatre.

Sant Joan les Fonts ha estat part de la trajectòria artística de Serra, que a més de néixer al municipi també hi ha pogut representar algunes de les seves creacions. La més destacada, la representació ideada

per la Nit de les Dones d'Aigua dels anys 2021 i 2022, a través de la companyia Voël. Els seus dos espectacles vinculats al circ han deixat algunes de les imatges més icòniques d'aquesta festa -malgrat celebrar-se en el context de la pandèmia del coronavirus- com per exemple la funambulista travessant el riu i la fada sortint de l'aigua subjectada només pel cap.

El moment de Serra en l'escena catalana és destacat. Més enllà de les seves creacions com a codirector de la Companyia Voël -juntament amb Deborah Cobos-, aquest mes de maig també s'ha reconegut amb el Premi Nacional de Cultura el projecte de circ Nilak, del qual Serra forma part.

TURISME

Dones d'Aigua: vint anys d'una tradició màgica

Cada revetlla de Sant Joan, a les 22.30 h, al llit del riu Fluvià al seu pas per Sant Joan les Fonts apareixen des de fa vint anys uns éssers mitològics que omplen l'ambient de màgia i tradició. Són les Dones d'Aigua.

L'any 2003, l'Àrea de Promoció Municipal, Turisme i Cultura de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va començar a plantejar la possibilitat de desenvolupar una activitat artística emmarcada dins els actes de celebració de la Festa Major. Així, el 23 de juny de 2004 s'estrenava la primera edició de la Nit de les Dones d'Ai-

gua, un espectacle de dansa i teatre que va omplir per primera vegada de llum i de color l'entorn màgic del Pont Medieval la nit màgica de la revetlla de Sant Joan. Vint anys més tard, la Nit de les Dones d'Aigua s'ha convertit ja en una tradició, en un espectacle referent a tot el país i en un dels grans reclams del municipi. La

iniciativa, creada en col·laboració entre la tècnica de Promoció Municipal, Maria Vidal, i l'Imma Jaurés, més coneguda com a Imma del Destí, tenia com a objectiu la promoció de Sant Joan les Fonts i el seu gran patrimoni fluvial i arquitectònic a través d'una activitat que fos identitària, profundament relacionada amb el terri-

Fragments de la primera aparició de les Dones d'Aigua al llit del Fluvià el 2024.

tori i que afavorís les interrelacions amb artistes i altres serveis del municipi i de la comarca. Des del primer moment, es va concebre com una activitat anual i permanent vinculada al nostre poble.

Al llarg d'aquests anys, l'espectacle ha anat evolucionant i incorporant una mirada més contemporània a partir de la llegenda i fantasia, però també de la memòria local, amb les tradicions dels nostres avantpassats i les experiències de les dones santjoanenques. Cal tenir en compte que la relació de les nostres besàvies amb el riu era molt estreta i diferent de la que tenim ara, ja que no tenien rentadora i hi havien d'anar a rentar la roba.

La llegenda

Les dones d'aigua, també conegudes com a aloges o goges, són presents en les llegendes dels Països Catalans. Segons la tradició, aquests éssers fantàstics amb fama de gran bellesa, fan la bugada un cop l'any en un riu o un estany, precisament la nit de Sant Joan o la nit del solstici d'estiu, i s'allarguen fins que surt el sol. També s'explica que si algú aconsegueix prendre una de les peces de roba que renten, a part d'aconseguir importants béns materials, la seva família quedarà protegida de desgràcies i malalties, perquè les goges tenen el do d'oferir salut i benestar. Aquest és el punt de partida d'un espectacle que al llarg d'aquests vint anys ha anat

evolucionant i ha agafat volada tant dins com fora de la comarca de la Garrotxa.

A cada nova edició es presenten novetats per aconseguir captar i mantenir l'interès dels assistents cap a l'espectacle i això s'ha traduït en un augment constant de públic que es reuneix cada 23 de juny, a les 22.30 de la nit a la zona del Pedreguet, assegut en silenci als marges del riu tot esperant... Perquè la combinació única del riu Fluvià, el Pont Medieval, el bosc i la silueta de l'Església Nova es converteix en un escenari ideal per a l'aparició d'aquests éssers màgics. L'espectacle es completa amb l'encesa de la tradicional foguera de Sant Joan i un castell de focs d'artifici al final de la representació.

Vint anys de propostes artístiques

Des del primer moment, l'Ajuntament ha comptat amb la presència de companyies artístiques professionals per donar forma a la llegenda i anar creant espectacles únics. Al llarg d'aquests anys, han passat per Sant Joan les Fonts companyies de dansa de tots els gèneres, de circ i, fins i tot, un expert en arquitectura efímera, el garrotxí Xevi Bayona, que amb la ballarina i professora de dansa Marta Muñoz, van crear l'any passat un espectacle que combinava arquitectura, dansa i música que interactuaven amb l'espai.

L'actual tècnica de Cultura de l'Ajuntament, Anna Escarpanter, confirma que els primers anys s'enfocava més a potenciar els esperits màgics del riu, al món màgic de les llegendes, però a partir de l'any 2021 i 2022, que va anar a càrrec de la prestigiosa Cia. Voël, es va incloure per primera vegada el circ a l'espectacle. El fet és que el consistori està obert a noves disciplines artístiques, sempre que hi hagi creativitat, identitat i reflexió.

L'empresa que ha participat en més edicions, un total de nou, ha estat la companyia de teatre gironina Drakònia Produccions, especialitzada en espectacles temàtics, que va debutar l'any 2007 i que va actuar per darrera vegada el 2019. Per això, Drakònia, que treballa per habitualment tot l'Estat espanyol, França i Portugal, ha estat l'escollida per encarregar-se de la direcció artística de l'espectacle del 20è aniversari.

Aquestes són totes les companyies que han participat en l'esdeveniment:

- 2004: Comodin A4
- 2005 i 2006: Rítmica Roser
- 2007-2012: Drakònia
- 2013: Drakònia amb Imma Jaurés
- 2014: Imma Jaurés
- 2015: La Fada Verda (suspès per la pluja)
- 2016: La Fada Verda amb Imma Jaurés
- 2017: Associació de Dones en Dansa Hibiscus (Maria Creswell i Maria Vidal)
- 2018-2019: Drakònia
- 2021-2022: Cia. Voël
- 2023: Xevi Bayona i Marta Muñoz
- 2024: Drakònia

Un espectacle participatiu

Des del primer moment, la iniciativa va voler involucrar la gent del municipi perquè l'espectacle tingués més qualitat humana, però també per fer-lo més participatiu i "més seu".

Al llarg d'aquests anys, l'èxit del projecte no hauria estat possible sense el suport d'aquests voluntaris i voluntàries que han participat sigui entre bambolines o bé actuant a l'espectacle. Segons l'Ajuntament, aquests és un dels punts més positius de la Nit de les Dones d'Aigua, ja que no només il·lusiona a tots els participants, sinó que crea cohesió, teixit associatiu i fa poble.

JOVENTUT
PER QUIM CANAL

Els espais joves del municipi acomiaden el curs

Un petit recull de les activitats desenvolupades a l'Espai Jove de Sant Joan les Fonts durant aquest any.

S'està acostant el final de curs i, de la mateixa manera que acaben les classes, els espais de trobada jove de Sant Joan les Fonts i de la Canya també paren la seva activitat durant l'estiu.

Aquest any han passat moltes coses pels dos espais i han estat un recurs molt utilitzat pel jovent del municipi. L'Espai Jove de Sant Joan les Fonts ha

estat obert durant tot el curs i ha tingut més de 250 assistències. S'hi han fet moltes activitats: tardes de cinema, un *scape room*, una quina jove per Nadal, tornejos de FIFA, excursions, activitats esportives com ara pàdel, criquet, vòlei, taller de xapes, taller de relacions sanes per Sant Jordi, etc.

Els joves també han participat en

projectes conjunts amb la biblioteca: Bibliojove (anant a buscar llibres per tenir a l'espai) i Correllibres (servei de voluntaris per recollir i portar llibres a gent que ho necessiti). D'altra banda, alguns també han fet de voluntaris en el Projecte Esferes, tot donant un cop de mà als infants del municipi per fer els deures.

Algunes de les activitats desenvolupades a l'Espai Jove de la Canya.

L'Espai de Trobada Jove de la Canya

Aquest espai de la Canya va obrir les portes a partir de l'11 de gener i també ha tingut molt bona acollida pels joves, amb més de 100 assistències des de la seva obertura. A demanda dels joves, es va equipar l'espai amb una gran taula de ping-pong que està tenint molt d'èxit. S'hi han fet diverses activitats, com ara tardes de cine, tornejos de FIFA i activitats esportives.

Aquests espais estan oberts per a joves a partir de 1r d'ESO, d'octubre a juny, i podeu seguir tota la seva activitat a Instagram: @joventut_sjlf. Si teniu qualsevol dubte, podeu contactar amb la tècnica de Joventut (618 50 90 99) o el dinamitzador juvenil (646 80 42 44).

Fòrum Jove 2020-2024

El 17 de gener del 2020 es va organitzar un fòrum jove per tal de recollir les propostes dels joves i dissenyar el Pla Local de Joventut de Sant Joan les Fonts 2020-2024. En aquest fòrum hi van participar 34 joves de 12 a 24 anys del municipi i, a través de diverses dinàmiques, van poder fer propostes d'actuació per temàtiques diferents: oci i lleure, salut i medi ambient, ocupació i habitatge, participació i cultura, mobilitat i educació i formació).

Un cop consensuades totes les idees, van sorgir en total 35 propostes que es van incloure dins el pla de treball de l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts.

Fent valoració del Pla Local 2020-24 i concretament de les propostes fetes pels joves del municipi, val a dir que de les 35 propostes fetes, l'estat actual és el següent:

- 27 propostes desenvolupades durant aquests anys
- 5 propostes en procés de disseny de definició
- 3 propostes que no s'han pogut realitzar encara

Participants del Fòrum Jove

De cara a finals d'any es publicaran els resultats finals amb tota la llista de propostes, però per destacar-ne algunes de cada apartat, podem dir que s'han fet propostes com la posada en marxa de l'espai de trobada jove de la Canya, la inclusió d'unes colònies a la cloenda de brigades joves, la creació de noves activitats culturals com el cinema comunitari, Miquelet Summer o la Xingada, adquisició de nous habitatges per a joves, nous projectes comunitaris amb l'àrea de cultura i esports...

Tot això ha permès poder reinventar les polítiques de joventut al municipi, pensar en projectes que fomentin la inclusió i la igualtat d'oportunitats en els diferents nuclis del municipi. Tot això donant valor a les necessitats, idees i propostes dels mateixos joves del poble.

A finals d'aquest any, es durà a terme un nou fòrum jove, adreçat als joves de 12 a 29 anys del municipi, que tindrà com a objectiu recollir les noves demandes, propostes o necessitats i poder dissenyar així, el nou Pla Local de Joventut 2025-2030 de Sant Joan les Fonts. A principis del curs vinent, en farem tota la difusió a través de les xarxes de l'Ajuntament i l'Instagram @joventut_sjlf

Animem a tots el jovent del municipi a participar-hi i a fer reals les vostres demandes. Us hi esperem!!

JOVENTUT

Intercanvi internacional

Entrevista a la Farners i l'Elba, dues joves de 15 anys de Sant Joan les Fonts, que participaran aquest estiu a un intercanvi internacional amb joves d'Itàlia, organitzat per l'Àrea d'Educació i Joventut del Consell Comarcal de la Garrotxa @Garrotxajove

Què és un intercanvi internacional?

Doncs un programa dins Erasmus+, que permet fer intercanvis amb joves de diferents països per treballar un tema conjunt. Són estades, normalment d'una setmana en la qual es fan diferents activitats que giren al voltant d'un tema, en el nostre cas el Benestar (en un sentit ampli, parlarem del Benestar personal, social, físic i mental). El nostre intercanvi

serà amb 13 joves de diferents pobles de la Garrotxa i 11 joves de Pàdova, Itàlia, d'entre 15-18 anys.

Quant dura l'intercanvi? I on estareu allotjats o fareu les activitats?

En aquest cas, l'intercanvi amb Pàdova tindrà una durada d'una setmana que seria del dia 28 juliol al 4 d'agost i estarem allotjats a la Torre Malagrida, Olot. Les

activitats organitzades per l'equip es realitzaran majoritàriament a Olot, però també farem sortides als pobles del voltant. I el projecte continuarà l'estiu vinent, en el qual podrem fer un nou intercanvi d'una setmana a Pàdova, Itàlia.

Què feu per preparar-lo?

Hem fet diverses trobades amb tots els joves que hi participem per preparar les

sessions i conèixer-nos una mica tots els participants. Les activitats principals que fem durant l'intercanvi les preparem nosaltres i els joves d'Itàlia, cada dia al matí treballem un tema del Benestar (*be you, be social, be active i be aware*). Nosaltres preparem les activitats dels blocs *be social* (relacions sanes i comunicació no agressiva) i *be aware* (consciència de benestar, salut mental...), per preparar cada bloc ens hem dividit en dos grups amb un monitor cada un que ens acompanya i aconsella. I cada grup posa a prova les activitats dissenyades amb l'altre grup per mirar si funcionen o introduir canvis.

A les tardes organitzem activitats de lleure o de conèixer l'entorn (rutes amb bici, anada a una piscina, jocs...) L'últim dia organitzem una acció conjunta per donar a conèixer a la gent la feina que hem fet durant la setmana. Aquesta acció la dissenyarem tots conjuntament durant la setmana.

Com us vau assabentar de l'intercanvi?

FARNERS: en el meu cas van venir a l'institut a fer una xerrada sobre mobilitat internacional i com que em va interessar el projecte vaig estar pendent de les xarxes socials del @garrotxajove i @joventut_sjlf, fins que vaig veure les inscripcions.

ELBA: a través del whatsapp de l'ajuntament, en el qual s'informava de l'activitat que organitzava @garrotxajove.

Havíeu participat mai en alguna experiència similar?

FARNERS: jo mai havia participat en cap experiència d'aquest estil.

ELBA: jo he participat en un Erasmus+ de llarga durada amb l'escola a Hongria, tot i que estava més enfocat en l'aprenentatge de llengües i l'autonomia d'un mateix.

Què creieu que us aportarà aquesta experiència?

Creiem que el que pot aportar més aquesta experiència són els nous amics, la consciència en el treball que comporta organitzar un esdeveniment com aquest... També la creació de nous vincles entre adolescents, practicar idiomes i tenir més coneixements sobre Benestar.

Qui us acompanya en el procés, qui us orienta?

Els monitors de Garrotxajove, l'Helena i l'Adrià, i la tècnica de joventut, la Cristina, són els que ens orienten en el procés d'organitzar aquest Erasmus.

Com podrem seguir el que aneu fent o veure l'intercanvi?

El projecte es pot seguir per l'instagram: @garrotxajove. Dins del grup de joves de la Garrotxa hi ha un petit grup de reporters voluntaris que fan fotos durant aquestes sessions preparatòries. Durant l'intercanvi també seran les persones encarregades de fer fotos, gravar vídeos i, cada dia, fer un resum de tot allò que s'hagi fet i publicar-ho en aquest compte d'instagram.

ENTREVISTA

Miquel Bacas

fisioterapeuta i osteòpata

En Miquel Bacas va arribar a Vic des de Castelló de la Plana per estudiar fisioteràpia. Allà va conèixer la santjoanenca Ester Campolier i van decidir instal·lar-se al nostre municipi. Junts han tingut una filla, l'Emma, i ara fa 19 anys van obrir Fisiokinesis, que s'ha convertit en un centre de referència a totes a les comarques gironines.

L'equip de Fisiokinesis està format per l'Anna Plana, Miquel Bacas, Ester Campolier i Carla Gusi.

Com vas decidir fer-te fisioterapeuta?

Jo jugava al futbol i malauradament vaig tenir diverses lesions i, per tant, vaig començar a anar a la fisio per recuperar-me. En aquell moment, fa gairebé 30 anys, era un tema força nou i va començar a interessar-me. Tant que vaig abandonar la idea d'estudiar dret i em vaig decantar per aquesta opció.

Per què vas venir a estudiar a Vic?

En aquella època a València només hi havia una Universitat de Fisioteràpia i la nota que demanaven era més alta que a Medicina. I jo no hi arribava. Va sorgir l'oportunitat de matricular-me a Reus, però em vaig quedar a les portes. Llavors, em vaig assabentar que feien una segona convocatòria de places a Vic, que no sabia ni on era. Finalment, em vaig poder matricular, vaig trobar un pis i em vaig graduar allà molt content. Allà vaig conèixer a l'Ester, la meua dona, que també estudiava Fisioteràpia.

I vàreu decidir venir cap a Sant Joan?

No encara. Primer jo vaig trobar feina a Castelló amb la meua fisio de sempre, però després d'un any de relació a distància, em va sortir feina a Olot i no m'ho vaig pensar. A Olot vaig treballar

uns dos anys i mig fins que vaig començar a fer domicilis per a la Seguretat Social. I també vaig decidir estudiar osteopatia a Barcelona.

A grans trets, quina és la diferència entre fisioteràpia i osteopatia?

La fisioteràpia ha evolucionat molt d'ençà que vaig estudiar, però podríem dir que engloba una sèrie de tècniques manuals focalitzades en un sol lloc anatòmic. En canvi, l'osteopatia et dona una visió més global de com funciona el cos humà, vas a buscar més l'arrel del problema, el perquè està passant això. Tot això a grans trets, eh? Aquí, l'osteopatia està regulada com una especialització de la fisioteràpia i necessites tenir una professió sanitària per poder estudiar osteopatia. En altres països és una carrera independent.

També fas de professor. Com veus les noves generacions que estan sortint ara de la facultat?

Segur que surten millor preparats que nosaltres, però crec que actualment els falta ganes i cert compromís en la feina. No sé si tenen clar el valor de l'esforç. Crec que nosaltres teníem més curiositat i més implicació. Ara sembla que si no vas a treballar en una gran ciutat o en club de futbol, no has arribat a res. De

fet, molts dels nostres alumnes queden sorpresos que desenvolupem la nostra feina a un poble de 3.000 habitants, amb pacients d'arreu. També és cert que no es pot generalitzar, hi ha gent molt trempada i molt professional! No tothom és igual.

Amb l'Ester vau decidir muntar el 2005 el vostre centre a Sant Joan les Fonts. Com van ser els inicis?

Primer va ser complicat trobar un local, perquè en aquella època els lloguers ja estaven molt alts. Finalment, en vam trobar un que necessitava moltes obres, que ens les vam haver de fer nosaltres, amb l'ajuda de la família. Després de molts permisos i moltes obres, vam poder tirar endavant el projecte i vam inaugurar Físio Kinesis un dia de Sant Joan.

Quins són els serveis que ofereix actualment a Físio Kinesis?

Oferim fisioteràpia convencional, tot allò que és patologia musculoesquelètica (dolors lumbars, cervicals, cervicobraquials, tendinitis, contractures...). També fem fisioteràpia avançada, amb tractaments ecoguiats, dels quals vam ser pioners a la Garrotxa, electròlisi, tècnica EPI (electròlisi percutània intratissular), que fem servir moltíssim... molta teràpia manual, mobilitzacions, tècniques invasives, no invasives, instrumentals, manipulacions, electroteràpia, pilates, readaptació esportiva, acupuntura... A més, l'Ester i l'Anna també són especialistes en gimnàstica abdominal hipopressiva, molt

recomanada per al pre i postpart. Després jo també faig la part d'osteopatia.

A part de la teva feina a Físio Kinesis, has creat una tècnica instrumental. Com va sorgir aquest projecte?

Mentre estava estudiant Osteopatia, em vaig luxar un dit i vaig veure clar que havia de fer alguna cosa per no destrossar-me tant les mans. Investigant vaig descobrir unes eines molt interessants desenvolupades per uns americans i ens hi vam posar en contacte. M'acompanyava en Marc Capdevila, amb qui ens havíem conegut en un curs de manipulació de columna i ens enteníem molt bé.

I vau començar a treballar amb els instruments dels americans?

Exacte, vam començar a col·laborar amb ells, fins i tot fent formació. Però una mica abans de la pandèmia, la relació va començar a complicar-se, sobretot per problemes de distribució, i amb en Marc vam decidir desenvolupar la nostra tècnica i les nostres pròpies eines, basades en la nostra experiència.

I així va néixer thewavesystem®...

Exacte. Van decidir crear el nostre sistema de treball i les nostres eines. Vam reduir el nombre d'eines de cinc a tres i així també poder reduir el seu cost. A més, tot i que estan fabricades d'acer inoxidable de grau mèdic, les vam revestir de titani per millorar la seva adherència i això ens permet treballar més bé el teixit. En tot moment, en el disseny va col·laborar gent

de Sant Joan, com en Lluís i la Montse de Torneria Ortiz, que ens van ajudar moltíssim... vam fer els prototips i els enviem a fabricar a fora, perquè fer-ho aquí és totalment inviable. Així que les fabrica a Àsia un expert en material quirúrgic i dental que exporta a tot el món..

Com ha estat la rebuda per part dels professionals?

Molt bona. De fet, vam continuar impartint classes a la Universitat Camilo José Cela de Madrid amb el nostre instrumental i fins i tot l'equip de fisioterapeutes del Barça el fan servir, fet que ens ha permès obrir mercat al Japó. I ara també tenim previst poder anar a Austràlia.

Quina visió tens de la vostra evolució des que vas arribar a Sant Joan?

Els començaments no van ser fàcils, perquè a més jo venia de fora... I entrar en un nou àmbit costa molt. Però crec que hem fet les coses bé: hem intentat ser molt rigorosos amb la feina, estudiar, treballar, no deixar de fer formació, que és una de les nostres prioritats durant aquests anys. Tot això ha donat els seus fruits i ara som un referent a la Garrotxa. Venen pacients de Girona, Sant Celoni, Centelles, Vic, Barcelona... la gent es mou! M'agradaria destacar que el mèrit de Físio Kinesis és del tot l'equip i sobretot de l'Ester, la meva dona, que em dona suport en tots els projectes.

Per acabar, quin és el teu lloc preferit de Sant Joan les Fonts?

El meu lloc preferit quan estic estressat és la Torre Canadell, que té unes vistes espectaculars. Anar-hi a primera hora del matí em convida a centrar-me en les meves coses.

Miquel Bacas, amb l'equip de fisioterapeutes del F.C. Barcelona

ENTREVISTA

Cristina Sanz

bibliotecària

La Cristina Sanz ha estat al capdavant de la biblioteca Francesc Caula de Sant Joan les Font durant 23 anys. Ara, aquesta enamorada de la novel·la en general i de Carlos Ruiz Zafón en particular ha decidit jubilar-se. Parlem amb ella perquè ens expliqui els seus plans.

Com vas entrar a treballar a la biblioteca municipal de Sant Joan les Fonts?

Hi vaig entrar de casualitat perquè a l'Ajuntament estaven buscant una persona per cobrir un torn de 3 hores, que aleshores era l'horari que hi havia, i no trobaven ningú. En aquella època, el meu pare era el president del Casal d'Avis i quan en una reunió a l'Ajuntament van comentar-li la problemàtica, ell va pensar en mi, que llavors no tenia feina i que m'agradava molt llegir. I així va ser. Hi vaig anar a fer una entrevista i fins ara.

Quina és exactament la teva tasca com a bibliotecària?

La part més important, la que es veu, és la d'atendre els usuaris, aconsellar-los, xerrar amb ells... però evidentment hi ha una altra tasca que és la de comprar llibres, entrar-los a l'ordinador, col·locar-los al prestatge corresponent, que tot estigui ben endreçat, atendre les visites escolars... A la biblioteca també es fan altres activitats, com ara els clubs de lectura o les tertúlies literàries, però les fa una altra persona i jo col·laboro en tot allò que puc.

Ja has comentat que t'agrada molt llegir. I per poder comprar nous llibres i aconsellar les persones és evident que es requereix una bona

base lectora. Així doncs, la lectura ha passat de ser un plaer per convertir-se en la teva feina?

No, no, la lectura ha estat un plaer per a mi tota la vida. Això no ha canviat gens.

Quan has de començar a llegir un nou llibre. Com fas la tria?

La veritat és que sempre llegeixo allò que em ve de gust. Val a dir que jo bàsicament soc una lectora de novel·la. No acostumo a llegir ni poesia, ni assaig, però soc una autèntica devoradora de novel·la.

Quants llibres pots arribar a llegir-te en un mes?

Depèn del mes, però acostumo a llegir entre 3 i 4 llibres. Estic una mica per sobre de la mitjana...

Què ha de tenir una persona per ser una bona bibliotecària?

No ho sé, perquè moltes vegades penso que jo no soc una bibliotecària a l'ús, ja que soc absolutament autodidacta. Ningú no em va dir com s'havia de treballar. I sempre he tirat endavant per intuïció. Evidentment, ara en sé més, perquè he anat aprenent.

Personalment, crec que és molt important saber tractar la gent. De fet, penso que és bàsic! Ser amable, agradable amb les persones, amb els

infants... I també t'ha d'agradar llegir. Perquè si no t'agraden els llibres, com vols recomanar-los? Aquesta biblioteca és petita i molt familiar i després de 23 anys la gent està molt acostumada al meu tarannà. Jo parlo molt amb tothom i sobretot escolto molt, que també és molt important per saber tot allò que li agrada a la gent. Perquè jo tinc el meu gust, però haig de comprar llibres per a tothom i has d'escoltar molt a infants, gent gran, a tothom. I també s'ha de comprar després de mirar les coses que falten: per exemple, si de filosofia ens hem quedat una mica curts, doncs compres material de filosofia... Ara tenen molta sortida els llibres d'autoajuda o els de cuina... O la medicina alternativa, que està molt al dia!

Què és el que més t'agrada de la teva feina?

Potser el tracte amb la gent. Considero que hi ha moltes persones del municipi que no són només usuaris, sinó que ja els considero molt propers, gairebé amics, perquè sempre acabes xerrant de moltes coses. Comencen demanant un llibre i acaben xerrant de coses seves... i és el que més trobaré més a faltar!

Ara t'acabes de jubilar, què t'agrada fer fora de la feina?

Sí, el meu darrer dia va ser el 24 de maig. Jo soc molt tranquil·la, molt de casa, hi estic molt bé amb els meus gats i les meves plantes... I a part de llegir, m'agrada molt la piscina, els treballs manuals (he fet molts anys de *patchwork*...), pintar... Ara haig de redescobrir totes aquestes coses per a les quals abans no tenia temps. O sigui que, de cara al curs vinent, i aprofitant que a Sant Joan tenim la sort de comptar amb l'Escola de Belles Arts, segur que alguna cosa faré... m'agrada tot allò que siguin coses manuals.

Ja has comentat que en un equipament com la biblioteca el tracte amb el públic és fonamental. Amb quin tarannà acostumen a venir els usuaris?

Hi ha gent que és molt agradable i gent que no ho és tant, però en general el públic que s'hi acosta és molt correcte i simpàtic. Pensa que quan van a la biblioteca és perquè tenen un moment d'esbarjo i si van a buscar llibres és perquè li agraden i s'ho passen bé, no

és cap obligació. Per això, acostumem a estar de bon humor i ser simpàtics.

Ja per acabar: recomana'ns un llibre

Jo sempre pregunto: a tu què t'agrada? Això és com les sèries de TV... Depèn del que a tu t'agradi.

Doncs aconsella'ns un llibre que a tu t'hagi atrapat...

Això és molt fàcil. N'hi ha molts i no puc triar-ne només un, perquè m'han atrapat moltíssims, des dels 10 anys que no he deixat de llegir... però ara per ara el meu autor preferit, i això ho sap tothom que em coneix, és Carlos Ruiz Zafón. I, és clar, no sé quantes vegades he llegit *La Sombra del Viento* i el tornaré a llegir, segur, perquè a més el tinc a casa. I és que quan m'agrada molt un llibre, me'l compro. De fet, els quatre llibres que formen la tetralogia *El Cementerio de los Libros Olvidados* m'han fascinat... Sempre dic que són una mica gòtics i parlen molt de Barcelona. I no puc oblidar que jo soc de Barcelona i potser per això m'han entrat molt bé, perquè parlen de la meva ciutat, encara que ja soc més santjoanenca que barcelonina.

ENTREVISTA

Mari Carmen Herència, recepcionista de l'ABS

Filla de la Brígida i en José, a aquesta santjoanenca instal·lada a Olot tothom la coneix com la Mari de l'ambulatori, on hi ha treballat durant 38 anys. Ara, que s'acaba de jubilar, ens explica la seva trajectòria i els seus plans de futur.

Com va anar el teu darrer dia de feina?

Vaig plorar tota la tarda. Fins i tot em van preparar un rètol que posava "Avui em jubilo" amb globus davant de la mampara que van posar per la COVID... Va ser molt emocionant!

Quants anys feia que hi treballaves?

38 anys i mig al mateix lloc. Abans hi havia treballat un parell d'anys en una altra empresa. O sigui que m'he passat pràcticament tota la vida allà. Pensa que vaig començar que no hi havia ni informàtica ni ordinadors. Tenia una taula i una cadira amb una espècie de fitxer i

el telèfon... en aquella època la gent no trucava sinó que venia a la consulta a demanar número. També vaig fer moltes receptes a mà. Teòricament, ara amb l'ordinador tot és més fàcil, més simple, però no ho és. Clar, ara també som molta més gent de la que érem. Quan vaig començar hi havia dos metges, una infermera, una llevadora, un practicant i jo. Ara som més treballadors i molta més població...

Ho trobaràs a faltar?

Sí, no la feina en si, perquè ara ja començava a estar cansada, però el que trobaré a faltar moltíssim, moltíssim i

moltíssim és el personal, els companys. Clar, amb la Glòria, la infermera, feia 36 anys que estàvem juntes... Amb la meua doctora i la meua infermera, 27... Sempre dic que allà hi ha hagut molta sort, perquè tot i que ha vingut molta gent, sempre hem fet una pinya. Són la meua família! I als pacients, també.

Tu deus coneixes a tothom...

Sempre dic que els avis m'han vist néixer i als altres els he vist néixer jo. Hi ha gent que ve a l'ambulatori i que em diuen que em coneixen de tota la vida, que allà no han vist a ningú més... A la gent de sempre també la trobaré molt a faltar, perquè sempre m'han tractat molt bé.

Com definiries la teua trajectòria professional?

No ho sé, però el que sí estic segura és que si tornés a néixer, tornaria a repetir la feina sense pensar-m'ho. M'agrada molt estar amb la gent! I això és un poble que ens coneixem tots.

Com vas arribar a l'ABS de Sant Joan?

Jo era administrativa en una empresa, Construccions Campolier, que fa molts anys que va desaparèixer. Llavors l'Ajuntament va convocar una plaça per treballar a l'ABS, vaig fer l'examen i vaig quedar la segona. Per sort, el primer va renunciar i em van trucar a mi.

Suposo que podràs explicar moltes anècdotes...

Sí, he viscut moltes coses i tinc moltes anècdotes. I gairebé totes són bones, tot i que alguna vegada també he sortit plorant, eh? Quins consideres que ha estat els moments més durs de la teua feina? El més dur són les malalties de gent que et toca molt a prop. O persones que venen habitualment i de cop i volta les veus molt desmillorades... Clar, això no passa en llocs on no coneixes la gent. I també ho passes malament quan es pensen que jo puc fer miracles: "És que no em donen hora a l'hospital. Truca tu perquè me la donin". Tant de bo jo pogués fer-vos passar per davant de tot. Jo ja batallava pels de Sant Joan, que són la meua gent, però clar n'hi ha molts altres!

I els millors?

Jo em conformo amb molt poca cosa.

Quan algú em somriu, perquè m'han somrigut moltes vegades, o m'han donat les gràcies o un "que bé"... Amb això em conformo.

Com recordes la pandèmia?

Personalment estava bé, podia sortir a passejar el gos i tenia feina, però laboralment la pandèmia va ser molt i molt estressant. Podria dir que la vaig viure amb por. Notaves la por de la gent i senties que algú havia ingressat i s'havia mort... gent molt propera sense ser de la família... va ser molt dur. Però el que sí que he viscut molt malament és la postpandèmia.

Per què?

Perquè la gent va canviar. I jo també, eh? En general, ens hem tornat tots molt més egoistes i exigents: ho vull ja! Ara tot és urgent. Hem perdut la noció que tothom treballa i hem de trobar un equilibri. Nosaltres som el més important i hem perdut la paciència.

Com ha evolucionat la sanitat pública i cap a on creus que hi va?

Aquí teníem una molt bona sanitat! I la seguim tenint, però penso que no sabem valorar això que tenim. Per exemple, moltes vegades ens hem trobat que en una mateixa hora no es presenten tres visites que hi havien programades i això implica que la llista d'espera es fa cada vegada més llarga. I, en canvi, a vegades n'abusem i anem al metge per un refredat que ja se sap que són set dies... Hem d'anar al metge quan sigui realment necessari, perquè no hi ha prou professionals per atendre la demanda. Sembla que ser metge de família no vesteix tant com ser cardiòleg, quan són molt importants. Els metges de família de Sant Joan són molt vocacionals! En general, passa una mica com l'educació. Sanitat i educació és on més s'hauria d'invertir, però no sé si ho estem fent prou bé.

Ara que no has d'anar a treballar, a quina hora t'has despertat avui?

T'ho contestaré ràpidament. Jo soc molt dormilega, així que m'he despertat a les 10 del matí i amb despertador. És una de les coses que vaig pensar: mai més em tornaré a aixecar a les 7 del matí. Això ja em passava quan era jove. Soc més de nits. Els companys s'aixecaven a

les 6 del matí per estudiar i jo, en canvi, estudiava fins a les 3 de la matinada i m'aixecava per anar a l'institut. Em consta molt anar a dormir, perquè no tinc mai son. I aquests darrers dies de feina he dormit molt malament, perquè estava entre angoixada i emocionada!

Quina sensació has tingut en pensar que no has de tornar a treballar?

Estic estranya perquè sé que no hi tornaré. Primer pensava que tindria la sensació d'estar com de vacances. Però no, soc molt conscient que no són vacances i m'adono que no tornaré a treballar d'aquí a un mes. Per això estic estranya.

Jo ja feia temps que sempre deia: "no hi ha res més difícil a l'ambulatori que donar hora a un jubilat". Perquè tenen tantes activitats! Que si ioga, que si piscina, que si excursions, que si els nets... El jubilat que vol fer coses té moltes opcions.

I tu, què vols fer? Quins plans tens per al futur?

De moment, no ho sé. Jo ja faig activitats (vaig al gimnàs un parell de dies de la setmana, vaig a la piscina...) i ara, de moment, no vull fer-ne de noves. Però sí que tenim un viatge maco per a l'octubre i quan torni ja decidirà què vull fer. M'agradaria aprendre a nedar bé... Coses d'aquest tipus sí que en faré. Però no em vull comprometre amb res ni tenir cap obligació, és el que de moment vull evitar.

Quines aficions tens?

El que més m'agrada és viatjar. Però també m'agrada molt el cinema, els concerts... Per exemple, demà vaig a veure a en Bruce Springsteen a Marsella, ja que quan ve a Barcelona les entrades volen. I ara tinc l'oportunitat de veure'l a França. L'any passat vaig anar a veure a en Bob Dylan a Carcassona. Tinc també entrades per a Sopa de Cabra... Ja en tinc d'aficions!

Quin és el teu racó preferit de Sant Joan les Fonts?

Mira, et podria dir les Tres Colades, les fonts de Can Xerbanda o el monestir romànic, però fa temps que no hi vaig. El primer que m'ha vingut al cap és el que li diuen "el passeig del colesterol", allà darrere la piscina, que és el lloc on anava a passejar el gos.

ELS VIATGES D'EN QUIM
PER JOAQUIM FERRER

Viatge a Austràlia

En aquest número de la revista, tornaré a parlar d'aquest país que tant m'agrada: Austràlia, que vaig tornar a recórrer amb tres amics.

L'any passat, tres companys van decidir acompanyar-me i vam recórrer part de l'estat més gran del país: Austràlia Occidental (Western Austràlia), amb 2.650,000 km², i 2.150,000 habitants. Per tenir una referència d'aquestes dimensions, les podem comparar amb Espanya, que té 505.970 km² i una població de 48.500,000 habitants. No cal dir que allà no tenen aglomeracions de turistes com aquí a Europa, sinó tot el contrari. Com a exemple, a les carreteres que cobreixen grans distàncies ens trobàvem que el trànsit era gairebé inexistent i en molts trams semblava que haguessin construït la carretera gairebé per a nosaltres.

Primer de tot, vam arribar a Perth, capital de l'estat, on vam llogar un vehicle i des d'on vam enfilem cap al nord per recórrer la Indian Ocean Drive, carretera paisatgística que voreja la costa de l'oceà Índic fins al parc nacional Cape Range, a uns 1.250 km.

A curta distància de Perth, va arribar la primera parada que teníem programada: el parc nacional Yanchep, on vam trobar una passarel·la de fusta que passa per un bosc d'eucaliptus i una colònia de coales que viuen en el seu hàbitat natural. Vam tenir un exemplar tan a prop que vam aprofitar per fer-li una foto, ja que és molt difícil de veure'ls fora d'aquests espais protegits.

Tot continuant el viatge, vam arribar a un altre parc nacional, el Nambung, que es va fundar per preservar una extensa zona plena de pinacles, unes formacions totalment irregulars de roca calcària, que tenen els seus orígens en acumulacions de

petxines, de mol·luscs marins d'una època geològica anterior. Hi vam trobar una pista que fa un recorregut de diversos km i en vam anar veient de forma i mida molt variada.

Durant el recorregut, vam anar passant per petites poblacions, com ara Cervantes (500 habitants) o Jurien Bay (2.000 habitants). Entre aquestes petites poblacions ens vam trobar amb distàncies que van dels 50 als 250 km.

Tal com ja hem assenyalat, les carreteres no tenen trànsit, i la millor manera de fer benzina fora de les poblacions és a les anomenades *roadhouses*, que es troben al mig del no-res, com petits oasis, i disposen de benzineres, supermercat, restaurant, càmping i habitacions per passar la nit.

Tot fent camí, el paisatge que ens vam anar trobant per la carretera era de grans planúries amb vegetació salvatge d'arbres escampats i matolls. La carretera té unes rectes infinites i de tant en tant trobem uns camions enormes, anomenats *road trains*, que disposen de fins a quatre remolcs enganxats i poden fer des de 26 a 60 m de llargada. Quan te'ls trobes en una direcció contrària a la nostra, produeixen una forta ventada, i per fer l'avançament, són necessàries aquestes rectes infinites. Transporten des de bestiar fins a materials de les diferents mines i combustible per a les benzineres.

La pròxima visita va ser el parc nacional Kalbarri, i de camí ens vam aturar a la població de Geraldton que, amb 32.000

habitants, és la tercera població més gran de l'estat. Ens fa l'efecte que aquesta població costanera té més habitants que en la realitat, ja que ocupa una gran extensió. Exceptuant el centre, la resta tots són cases amb jardí i directament a primera línia de costa.

En aquest país, contràriament al que trobem a les nostres costes, quan surts de les petites poblacions escampades hi ha centenars de quilòmetres de platges verges sense ni una edificació.

Abans d'arribar a Kalbarri, vam veure un cartell turístic que anunciava "Pink Lake" o llac rosa, i ens vam desviar uns pocs quilòmetres per anar a visitar-lo. Es tracta d'un llac no massa gran que en aquell dia ennuvolat no se'l veia com a les fotografies, és a dir de color rosa, però vam aprofitar per fer-hi una curta passejada i fer algunes fotos.

Finalment, vam visitar el parc de Kalbarri, un espai protegit, ja que durant els últims 400 milions d'anys, el riu Murchison ha creat magnífiques gorges de bandes blanques i vermelles profundes a través del paisatge del parc, que s'estenen 80 km cap a l'oceà.

Aquest parc ocupa una zona de la costa formada per penya-segats de roca vermella que cauen en picat a l'oceà, des d'una alçada de 600 m. Hi vam trobar unes rutes panoràmiques per poder gaudir del parc, entre elles, vam visitar la *skywalk* (passejada al cel), dues estructures de ferro i vidre construïdes de tal forma que queden suspeses per sobre d'uns penya-segats vermells sobre el riu Murchison, i des d'on

vam poder contemplar unes boniques vistes de tot el paisatge que ens envoltava.

També cal destacar la *nature's window* (finestra de la natura), una de les atraccions naturals més icòniques de l'oest d'Austràlia, formada a partir de capes d'un tipus de pedra que anomenen "tumblagooda". Per anar-hi cal aparcar el cotxe i fer una curta caminada d'1 km.

Vam continuar el viatge cap al nord i, després de 375 km, vam arribar a una altra atracció turística molt important del país: Shark Bay o Badia dels Taurons, inclosa dins els paratges patrimoni de la humanitat pel seu valor natural i la seva bellesa. A grans trets, és una enorme badia, tancada per penínsules estretes i esquitxada per nombroses illes. Les condicions de l'ecosistema són úniques i donen lloc, per exemple, a la pradera d'herbes marines més extensa del món i a la supervivència d'espècies perfectament adaptades a l'ecosistema (milers de dofins, vaques marines conegudes com a *dugongs* o les estranyes formacions mil·lenàries d'estromatòlits). Aquí podem veure com s'ajunta el taronja intens del desert australià amb platges de sorra verge blanca i aigües turqueses.

També vam visitar la Shell Beach, platja de les petxines, formada per milers de milions de petites petxines, que la converteixen en un dels pocs indrets a la terra en el qual les petxines substitueixen la sorra d'una manera tan pintoresca.

Una altra atracció obligada és Monkey Mia, una platja que des dels anys 60, s'omple de dofins nas d'ampolla acostumats a ser alimentats per l'home en una hora fixa

cada dia.

Fa anys la gent va veure que cada matí, a una hora determinada, els dofins acostumaven a anar a la platja, molt a prop de la sorra, i llavors van començar a alimentar-los amb sardines. Amb el pas del temps, l'aglomeració de visitants era tal que la platja quedava envaïda i tothom es ficava a l'aigua per tocar els dofins, amb el risc de transmetre'ls malalties. Així que es van haver d'implementar normes que consistien a ser alimentats només pels rangers del parc, un cop al dia a primera hora del matí, que és quan nosaltres hi vam anar i vam poder veure una gran quantitat de gent, a la sorra, a tocar de l'aigua, però sense poder entrar-hi. Dins l'aigua, a poca fondària, uns quants rangers, cadascun amb una galleda plena de sardines, els anaven donant sardines amb la mà. Cada dia, els dofins fidels van a buscar la seva ració de sardines fàcils d'agafar.

Vam continuar el viatge vorejant l'oceà cap al nord i un cop més vam poder gaudir de la solitud del trajecte, ja que en 365 km només vam passar per una petita població, Coral Bay, amb 250 habitants i una *roadhouse* que ens va permetre emplenar el dipòsit de combustible. Finalment, vam arribar al que seria l'última parada d'aquesta primera part del periple: la població de Exmouth amb 2.500 habitants, que està ubicada en una península que conforma el Parc Nacional Cape Range. Aquí disposen d'una llarga carretera que voreja la costa, anomenada Ningaloo Reef, és a dir, escull de corall Ningaloo. D'aquí surten diverses carreteres secundàries per anar a les diferents platges, com la Turquoise Bay, en la qual vam aprofitar per banyar-nos en una aigua, com el seu nom indica, completament turquesa. També vam fer una caminada, tot resseguint un petit riu, per anar a veure una gorja molt bonica, la Mandu Mandu, des d'on vam poder veure petits cangurs que viuen a les roques anomenades "rocks wallabies".

I aquí vam donar per acabada la primera part del viatge. És a dir, vam recular per anar a Perth a tornar el vehicle llogat, ja que l'endemà teníem un vol cap a Broome, on començava la segona part del viatge, que explicaré al pròxim número d'El Soroll. Com sempre, espero que us hagi agradat.

ESCOLA CASTANYER

Jubilació de la Rosa Pujol, mestra d'I5 de l'escola Castanyer

La Rosa Pujol, mestra d'Educació Infantil de l'escola Castanyer, s'acomiada de nosaltres aquest juny després de 17 anys com a mestra d'I5 en aquesta escola. Per aquest motiu, l'alumnat de Cicle Superior li ha fet una entrevista per recordar alguns dels moments que ha viscut a l'escola al llarg de tots els anys que hi ha treballat.

ELS INICIS

Sempre has volgut ser mestra o t'hauria agradat ser una altra cosa?

A la meua època d'estudiant, hi havia molta gent que quan acabava 8è d'EGB (actual 2n ESO) ja se n'anava a treballar. Però els meus pares sempre havien volgut que fos mestra, així que em vaig adaptar

una mica al que ells m'havien dit. Sempre havia estat més de ciències i números, però haig de dir que estic encantada de la vida d'haver fet de mestra i, sobretot, d'haver acceptat el que els meus pares em van proposar.

A quina escola vas anar de petita, a l'escola Castanyer o a una altra?

De petita vivia a Setcases, així que vaig anar a l'escola de Camprodon. Al matí baixàvem en autocar i quan s'acabava l'escola el tornàvem a agafar i tornàvem cap a casa.

Abans de ser mestra, vas treballar d'alguna altra cosa?

Quan era jove, mentre estudiava, feia tot el que convenia per guanyar una mica de diners i poder sortir els diumenges. Havia fet de cambrera, de perruquera, a casa meua tenien vaques i feia feines de pàgès...

Per què vas decidir ser mestra d'infantil en concret?

Em vaig decidir quan ja tenia la carrera i em vaig treure les oposicions. Després d'uns anys de treballar, vaig veure que m'agradaven més els petits que no pas els grans. Jo havia estudiat per ser mestra de Primària, però vaig decidir treure'm l'especialitat d'Infantil per estar amb els més petits que era el que realment m'agradava.

Amb quants anys vas començar a fer de mestra?

Em sembla que amb 21 anys acabàvem la carrera i vaig estar un any sense trobar feina. Així que devia començar amb 22 anys. Vaig anar a treballar a una escola privada

Quin grup-classe és el que recordes més?

La veritat és que no hi ha un grup que recordis més que els altres. Tots els grups tenen coses bones, que són les que les mestres recordem. Si hi ha alguna cosa que no ha anat gaire bé, l'oblides ràpidament.

Ens podries explicar alguna anècdota amb els alumnes que quan la recordis et faci riure? I alguna amb els mestres?

Recordo que al pati hi havia un nen que ens veia i ens deia "La iaia m'està prenent la pala, la iaia m'està prenent la pala!". Nosaltres no ho enteníem, fins que vam caure que hi havia un nen nouvingut que es deia Abi i en comptes de dir-li "Abi", ell li deia "iaia".

Amb els mestres n'hi ha moltes també i costa escollir-ne alguna en concret. Hem fet moltes coses junts: viatges, sortides, dinars... em quedo amb aquests moments perquè els records que en tinc sempre són bons i hem rigut molt.

Què és el que t'agrada més d'ensenyar? I el que menys?

M'agrada molt explicar contes, escoltar i fer parlar als alumnes. Potser el que m'agrada menys és la plàstica i els treballs manuals; no m'agrada fer-ho jo perquè no sé dibuixar, però veure com els nens i les nenes ho fan, sí que m'agrada.

Creiem que ensenyar a escriure lletra lligada és de les coses més difícils. És així?

La veritat és que no tant com sembla, és molt maduratiu. Quan els i les alumnes estan preparats és qüestió d'anar repetint unes quantes vegades el traç de les lletres i ells mateixos ho agafen. Hi ha coses més

de Granollers, m'hi vaig quedar tres anys i després vaig plegar per treure'm les oposicions. Va ser llavors quan vaig començar a treballar a l'escola pública.

Quin és el primer curs que vas fer?

A l'escola Estel de Granollers vaig començar al curs de 5è. En aquella època les classes no eren com les d'ara... tenia 43 alumnes! Recordo que tothom estava callat, escoltava... ningú es movia. Les activitats en grup que fem avui en dia eren impensables amb 43 alumnes a l'aula i un sol mestre. Per tant, tot el dia estàvem callats, treballant i sense dir gran cosa. A l'hora del pati, recordo que com que no n'hi havia, sortíem en un terrat en el qual només cabia un curs. Així que els nens i nenes jugaven una estona i quan acabàvem, recollíem de pressa perquè li tocava sortir a un altre curs.

Has treballat a altres escoles? Quines?

Sí, abans de treure'm les oposicions, feia substitucions i vaig voltar per moltes escoles de la zona de Barcelona. Vaig estar a Vilanova i la Geltrú, a Mataró, a l'Ametlla de Mar... Quan em vaig treure les oposicions, vaig estar 4 anys a Molló, després vaig anar a Ripoll, a Sant Pau de Segúries, a l'escola de Sant Roc d'Olot i, finalment, ja vaig venir a parar a l'escola Castanyer i m'hi vaig quedar.

ESCOLA CASTANYER

Quants anys portes en aquesta escola?

Ha canviat molt l'escola des que vas arribar?

Tinc relació amb l'escola des de fa 23 anys, ja que els meus fills van estudiar aquí. Com a mestra, fa uns 17 anys que hi treballo. Les coses que més han canviat de l'escola són sobretot la tecnologia i el nombre d'alumnes que hi ha a cada classe.

Repetiries l'experiència d'estar a l'escola Castanyer? La repetiries, però a Primària?

I tant, n'estic convençuda. Hi ha molt bon ambient de mestres i els nens i les nenes sou molt macos. A l'escola Castanyer s'hi està molt bé i ho dic a tothom que m'ho pregunta. Repetir l'experiència a Primària? Sí, per què no.

Sempre has estat mestra d'I5 a l'escola? T'hauria agradat estar a altres cursos?

Sempre he estat a I5, encara que Cicle Inicial és un lloc que també m'agrada molt. 6è potser em costaria una mica més, però la veritat és que m'aniria bé estar a qualsevol curs. A l'època que hi havia 7è i 8è, segur que aquests cursos m'haguessin costat una mica més, però fins a 6è... sou alumnes molt macos.

com que amb els i les alumnes has d'estar al 100% i enfocar-te amb el que ells necessiten, t'oblides dels problemes que pots tenir fora de l'escola i desconnectes. El que menys m'agrada és que des del Departament ens fan fer molta paperassa i preparar moltes coses, les noves tecnologies també avancen molt de pressa...

T'agradaria quedar-te un any més a l'escola?

Ja tenia l'opció de fer-ho, però, un cop arribes a l'edat de jubilació és com començar una nova etapa. L'etapa de treballar s'ha acabat i en comença una de nova. És com vosaltres quan aneu a l'institut, us sabrà greu marxar de l'escola perquè són molts anys els que heu passat aquí, però començareu una nova etapa que us obrirà noves portes. Doncs en el meu cas és molt similar, deixo l'escola després de molts anys i començo una altra etapa que també em fa molta il·lusió.

UNA NOVA ETAPA: LA JUBILACIÓ

Tens ganes de jubilar-te?

La veritat és que gens ni mica. La feina que faig m'agrada molt. Així que no em jubilo perquè estigui cansada de treballar, sinó que ho faig perquè ha arribat l'edat de fer-ho i és el que toca.

Quines aficions tens fora de l'escola?

Soc molt familiar i estic molt a casa. El meu home té animals en una casa de pagès i a vegades el vaig a ajudar amb les gallines, els polls... També m'agrada anar a caminar, cuinar i convidar gent a menjar. Ara, per exemple, he anat a caçar cargols i faré una cargolada per a tota la família.

Què faràs després de la jubilació?

Si us soc sincera, no en tinc ni idea. El que sí que faré és guardar el rellotge i faré aquelles activitats que més m'agraden, dedicant-hi el temps que convingui, sense haver de mirar a quina hora he de començar i acabar. Si em ve de gust anar-me'n a passeig, hi aniré. Si em ve de gust convidar a la família i fer un gran dinar, doncs em posaré a cuinar tres o quatre dies seguits.

Des de l'escola li volem agrair la seva tasca, la seva dedicació i el seu afecte cap als alumnes. Ha estat un plaer compartir moments al seu costat durant tots aquests anys.

diffícils que la lletra lligada: aprendre a escoltar els companys, respectar-se, no voler ser sempre el primer... Tot això costa més que la lletra lligada, que, al cap i a la fi, és assajar i ja està.

Des que venim a l'escola, creiem que la classe d'15 sempre ha estat al mateix lloc. Què és el que t'agrada més d'aquest espai?

Algun cop, quan hi ha hagut dos grups d'15, també he estat a la classe que hi ha al costat del gimnàs. Aquest espai és molt gran i ventilat, amb llum... és fantàstic. És un espai molt bonic, com ho són totes les classes del Castanyer.

Hi ha alguna excursió que recordis en especial? Per què?

Sempre que anem d'excursió els i les alumnes s'ho passen molt i molt bé, llavors si no hi ha cap problema, ningú es fa mal o no passa res estrany, totes són boniques. Ahir vam anar d'excursió, tots i totes s'ho van passar bomba i, si ells s'ho passen bé, nosaltres també.

Què és el que fa que l'escola Castanyer sigui especial per a tu?

És l'escola a la qual han anat els meus fills, l'escola en la qual he treballat molts anys, la que tinc a prop de casa i és una bona escola. És especial per això, perquè la tinc a prop i també perquè és la que he viscut més.

Quina cosa és la que t'agrada més de l'escola? Quina milloraries?

M'agrada molt l'ambient que hi ha pel que fa a alumnat i famílies. Sou nens i nenes

del poble, us feu molt i parleu molt bé, sou educats i trempats... I també l'ambient que hi ha entre els mestres, les persones que hi ha aquí són grans persones. I què canviaria? Doncs quasi res, la veritat. El que procuraria és que no canviés gaire en tot cas, que les coses seguissin bastant com estan ara, estaria molt bé.

Hi ha algun company o companya de l'escola amb qui hagis treballat molt a gust i que recordis de manera especial?

Vaig treballar molt temps amb la M. Àngels, amb l'Elena, amb la Júlia... Vam estar molt de temps juntes i fèiem molta pinya. A més, teníem els nens i nenes d'infantil i interessos en comú. La Laura i la Vero també hi eren en aquesta època. Els anys van passant, elles s'han retirat i ara em retiro jo.

Què és el que més trobaràs a faltar de l'escola?

Segur que els nens i nenes i els companys i companyes. Trobaré a faltar estar amb vosaltres perquè treballar amb nens i nenes et fa sentir molt bé. A vegades et fan enfadar, però les mestres quan ens enfadem, en realitat no ho estem, ho fem veure... és com fer teatre. I els companys, com que m'he sentit molt a gust i he pogut treballar bé, segur que també els trobaré a faltar.

Ara que ja queda poc per jubilar-te, ens podries dir després de tots aquests anys fent de mestra, què és el que t'agrada més de la teva feina? I el que menys?

El que m'agrada més és que quan arribes,

HISTÒRIA
PER XAVIER VALERI

Inventari d'alcaldes, regidors i membres de juntes municipals (IV)

Francesc Torras Plana: Va ser alcalde, amb intervals, del 22 de febrer del 1930 al 14 d'agost del 1933, quan el govern va substituir l'Ajuntament per una comissió gestora.

El 15 de març de 1931 els regidors eren Francesc Sala, Cosme Furcarà, Miquel Torras Montserrat, Joan Muntada, Domènec Espadalé, Melitó Domènech, Joan Molera, Pere Plana i Pere Vila. Durant un temps va ser rellevat per Miquel Torras Montserrat.

Ramon Batchellí Masoliver: Nascut el 24 de setembre de 1906, va presidir la comissió gestora formada el 14 de juliol de 1933 per manar a l'Ajuntament. Aquesta comissió va manar fins a l'arribada de les eleccions municipals del gener de 1934. A la comissió, hi havia Esteve Muntada Pineda i Josep Vinardell Masoliver. Batchellí era el cafeter de la Plaça Major, tenia l'ofici de manyà i era membre de Concentració Republicana Federal de Sant Joan les Fonts (Acció Ciutadana-16/7/1932).

Enric Masoller Bassaganyes: El març de 1934, va guanyar les eleccions. L'11 de març van constituir un Ajuntament format per l'alcalde Enric Massoller Bassaganyes

(Banyoles, 1898-Sant Joan, 1897/esparde-nyer), Victor Garfella Peralta (Celrà, 1888/maquinista), Ramon Batchellí Masoliver (Sant Joan, 1906/manyà i cafeter), Antoni Sala Nogué (Camprodon, 1888/ obrer), Llorens Espona Desvilar (1892/obrer), Josep Roca Bassols, Jaume Masias Collell (Begudà, 1880), Esteve Muntada Pineda (Sant Joan 1900, mecànic i transportista de can Muntada) i Miquel Masias Vidal (Sant Joan, 1908, escriptor). El setembre del 1936 va ser regidor del Consell Municipal. Masoller va estar a l'Ajuntament fins al 9 d'octubre del 1936. Especialitzat en la fabricació d'espardenyes de vol de cotó i de treua, va morir per causes naturals.

Antoni Mir Mas de Xexàs. L'11 de març de 1934, el metge Antoni Mir Mas de Xexàs (1905-1975/metge) es va incorporar en el càrrec de regidor. Mir va presidir la junta gestora entre finals del 1934 i inicis del 1936. La junta proposada pel Govern Civil estava formada Antoni Mir, Marius Boada Simon, Martí Juvinyà Font, Ramon Bagó Xutglà, Pere Vila Planagumà, Josep Camps Juvinyà, Andeu Planella Punset, Martí Gelis Vives, Josep Torras Barnadas i Miquel

Teixidor Borràs. Mir va haver de sortir de l'Ajuntament l'11 d'agost de 1936, perquè era independent i no formava part de cap partit del Front Popular.

Sebastià Bartrina Costa: El 9 d'octubre de 1936 va ser nomenat president del Consell Municipal de les Fonts de Begudà, que estava format per Sebastià Bartrina Costa, Candi Peralts Fonalleras, Josep Bartrina Costa, Lluís Rebugent Cos, Amadeu Brugada Reixach, Joan Bartrina Sala, Pere Masias Costa i Enric Massoller Bassaganya.

Josep Camps Juvinyà: El 9 d'agost de 1937, el Consell Municipal de les Fonts de Begudà va passar a mans d'Esquerra Republicana de Catalunya. Van nomenar alcalde Josep Camps Juvinyà i el cartipàs va quedar constituït per Josep Camps (Hisenda), Josep Batchellí Masdeu (Foment), Narcís Torné Solís (Proveïments), Joan Coma Ferràs (Assumptes Generals), Josep Serra Bassols (Aigües), Josep Batchellí Masoliver (Inquilinats), Narcís Jaume i Solís, i Jaume Fontclara Grabolosa. Aquest Ajuntament va durar fins al 7 de febrer de 1939.

Ramon Gelis: Després de la guerra, les autoritats van nomenar Ramon Gelis, d'ofici

Presa de possessió del nou govern municipal amb Maria Vidal, la primera alcaldessa de Sant Joan les Fonts, al capdavant (2019).

carnisser, president de la junta gestora que havia de regir el municipi. El primer que va fer Ramon Gelis va ser dirigir-se al delegat provincial d'abastaments per obtenir més racionament d'aliments. Comissió gestora: Ramon Gelis Sala, Joan Surina, Lluís Masllorens, Josep Vinyoles i Miquel Riera. Secretari: Pere Moret.

Francesc Sala Rabert: El 7 de maig de 1940, el governador civil va nomenar alcalde Francesc Sala Rabert. Era un cartoner que ja tenia experiència a l'Ajuntament com a regidor i alcalde accidental. Els regidors eren Josep Ayats Vergés, Ignaci Boada Archs, Josep Sitjar Folcrà i Rafel Fageda Amargant, Josep Torras Barnadas i Josep Vinyoles Quintana. Primer tinent d'alcalde: Josep Ayats Vergés; segon Josep Torras Barnadas; síndic Josep Sitjar Folcrà. Gestors: Ignasi Boada Bachs i Josep Vinyoles Quintana. Josep Torras i Ignasi Boada (Governació), Josep Ayats i Josep Sitjar (Hisenda), Josep Ayats i Josep Vinyoles (Foment). Sala va demanar la reparació del pont de l'entrada del poble per Olot, va afrontar l'aiguat del 1940 i va fer el possible per augmentar el racionament d'aliments.

Eduard Vila Juvinyà: Va viure entre el 1915 i el 2013. Va entrar d'alcalde el 1945 i en va ser fins el 1951. Va canviar el nom de l'Ajuntament que va passar de ser Begudà per ser Sant Joan les Fonts. El 29 d'agost de 1946, una ordre ministerial va substituir el nom d'Ajuntament Constitucional de Begudà pel d'Ajuntament de Sant Joan les Fonts (Francesc Caula i Vegas. Recull d'Articles i Treballs I. "Nuestro Régimen Municipal". Pp. 63)

El 1949 era diputat provincial. El 1946 l'Ajuntament estava format per Eduard Vila, Esteve Espadalé, Miquel Masias, Andreu Planella, Llorenç Costa, Paulí Domènech i Jaume Grabolosa. El 26 de febrer de 1949, l'Ajuntament estava format per Eduard Vila, Esteve Espadalé, Llorenç Costa, Miquel Masias, Joan Ferrés i Agustí Soler.

Esteve Espadalé: El 6 d'agost del 1951, Esteve Espadalé (transportista) va presidir el ple. Els regidors eren Miquel Riera, Llorenç Costa, Miquel Masias (1908/escrivent), Agustí Soler (constructor), Francesc Galceran (fuster i electricista) i Joan Ferrés. El primer d'octubre de 1951, Eduard Vila tornava a ser l'alcalde, encara que va ser

substituint de vegades per Esteve Espadalé com a alcalde accidental.

Josep Camps Juvinyà. Nascut el 3 d'octubre de 1897 al mas Camps de les Preses i instal·lat al poble a principis dels anys vint, va ser alcalde des del 1952 fins al 1965. Era flequer i estava casat amb Maria Anglada (1897) de Castellfollit de la Roca. El 14 d'agost de 1952, Josep Camps Juvinyà va prendre possessió de l'alcaldia. L'Ajuntament va quedar format per Josep Camps Juvinyà i els regidors: Miquel Masias Vidal, Esteve Espadalé Ferrés, Joan Ferrés Colom, Agustí Soler. El secretari era Bonaventura Aleia.

Jaume Coderch Masias (1926-1979): Va ser alcalde del 1965 fins al 1976. En el seu mandat va tenir lloc la creació del Club Poliesportiu Santjoanenc. L'Ajuntament va promoure l'esport, va gestionar l'inici de l'escola Castanyer, va estar en la creació de la urbanització del sector de Cisteller i va fer possible el casal de jubilats. Va potenciar l'enllumenat públic i va començar un servei de recollida d'escombraries modern. El 20 de maig de 1965, els regidors eren: Llorenç Olivass Passolas (metge), Ma-

Ple de l'Ajuntament amb Joan Espona.

nuel Olmo López (mestre), Joan Canalias Puigvert, Josep Riera Juvinyà (paperer i pintor), Joan Rifà Llimona (paperer), Ramon Surina Corcoy, Josep Roca Bosch i Lluís Vilanova Juncà.

El 4 d'agost de 1971, els regidors eren Claudi Masias Orri, Miquel Sitjar Plana, Cosme Llagostera Pinadella, Francesc Sucarrats Guix, Casimir Fageda Vila, Josep Pineda Faig, Esteve Picart Rius, Gabriel Villegas Conill i Domènec Espadalé.

Jordi Sucarrats: Va ser alcalde entre el 1976 i el 1981. En el seu mandat va tenir lloc la remodelació de la Plaça Major que va agafar l'aspecte actual, va gestionar l'actual Centre d'Atenció Primària. L'Ajuntament va ampliar el cementiri i va reclamar més habitatge protegit. Va ser l'alcalde que va conduir el procés de transició: primeres eleccions democràtiques i referèndum de l'Estatut.

Pere Reixach Cufi: Va ser el primer alcalde de Convergència i Unió, va manar entre el maig del 1979 fins al 1991. Va inaugurar l'Escola Castanyer, va gestionar la creació de l'Escola de Belles Arts, va promoure la creació de la biblioteca Francesc Caula, i va gestionar la millora dels carrers i l'urbanisme en general.

El 1979 l'Ajuntament estava format: Pere Reixach Cufi, Francesc Serrat Masó, Jordi Rubio Masó, Pere Sucarrats Guix, Ramon Pibernat, Gemma Caubet, Joan Darné Canal, Lluís Costa Batlle, Francesc Espona Planagumà, Jaume Fàbrega Rigall, Joan Serrat Muñoz. Entre el 1981 i el 1983 s'hi afegeixen Salvi Masoliver Masoliver (la Canya/fuster), Francesc Ramírez Cobos, Jaume Fàbrega Rigall, Enric Bru i

Noguera, Joan Vila i Quer i Josep Gussinyer i Canadell

Josep Anglada: Va ser alcalde entre el 1987 i el 1989. Va inaugurar l'edifici actual de l'Ajuntament i va propiciar la creació de Ràdio Sant Joan. Regidors: Irvin Sala Bartrina, Francesc Xarles Ferrarons, Joan Meya Canal, Ferran Ferrés Serra, Rafael Rodríguez Arco, Josep Falguera Noguer, Joan Timonet Vila, Joan Llop Moliné, Lázaro Lorenzo Valera, i Joan Fàbrega Llongarriu.

Irvin Sala: Va ser alcalde entre el 1990 i el 1991. Va inaugurar el centre social del poble. Va propiciar la creació de la revista *El Soroll de les Fonts* i va incentivar les entitats i la vida social. Va ser president del Consell Comarcal de Muntanya.

El consistori estava format per Irvin Sala Bartrina, Francesc Xarles Ferrarons, Rafael Rodríguez Arco, Joan Timonet Vila, Lázaro Lorenzo Valera, Josep Maria Guirado González, Joan Fàbrega Llongarriu, Josep Falguera Noguer, Joan Llop Moliner, Joan Meya Canal i Ferran Ferrés Serra.

Xavier Sala: Va ser alcalde entre el 1991 i el 1995. En el seu mandat van tenir lloc dues edicions de la biennial d'art, així com la millora de la piscina pública i la restauració de l'església monacal. L'Ajuntament estava format, entre altres, per Xavier Sala, Ermel Solà, Pere Reixach, Miquel Verdaguier, Francisco Arcos, Ferran Rincon, Irvin Sala i Joan Timonet

Joan Espona Agustín: Va ser alcalde entre el 1995 el 2019. Va iniciar el mandat amb la reforma amb una millora del clavegueram des del pont medieval fins a la plaça, va inaugurar la depuradora, va introduir

Sant Joan les Fonts en l'àmbit turístic de la Garrotxa i va reformar l'Estada Juvinyà. Després va promoure la municipalització i reforma dels pisos de la Torras, la creació de la urbanització de Peracaula, la millora del pavelló i la compra de can Vila. Va presidir el Consell Comarcal de la Garrotxa entre el 2006 i el 2019.

El 1995 l'Ajuntament estava format per Joan Espona Agustín, Josep Maria Ortuño Bremont, Bartomeu Reixach Puigvert, Àngel Falgarona, Teodor Jordà, Josep Granados Serrat, Xavier Sala, Pere Reixach, Miquel Verdaguier, Jordi Anglada i Ermel Solà. El 1999 estava format per Joan Espona, Josep Maria Ortuño, Montserrat Turró, Jordi Anglada, Martí Soy, Pere Casals, Àngel Falgarona, Enric Gussinyer, Joan Serrat i Ermel Solà. El 2003, per Joan Espona, Josep Maria Ortuño, Àngel Falgarona, Conrad Grabulosa, Martí Soy, Salvador Berga, Josep Fernández, Josep Roca, Dolors Arau, Pere Casals, Núria Gussinyer, Anna Sala i Enric Gussinyer. El 2007: Joan Espona, Josep Maria Ortuño, Anna Serra, Carles Sitjar, Josep Roca, Salvador Berga, Dolors Arau, Jordi Janer, Maria Dolors Vila, Roser Ortigosa i Vanessa Rama. El 2011: Joan Espona, Josep Maria Ortuño, Anna Serra, Susanna Espona, Josep Roca, Helena Dorca, Salvador Berga, Carles Villanueva, Carles Sitjar, Lourdes Coromina i Joan Llongarriu. El 2015: Joan Espona, Josep Maria Ortuño, Anna Serra, Helena Dorca, Josep Roca, Maria Galizia, Vanessa Torrent, Sílvia Pagès, Quim Llach, Gemma Cots i Rodolf Mateos.

Maria Vidal: Va ser alcaldessa entre el 2019 i el 2023 i encara ho és. Demana parer als veïns a través de reunions a l'aire lliure. Ha seguit la millora dels espais urbans iniciada per Espona: creació de jardins i camins, ha comprat els terrenys de can Miquelet i treballa en la creació d'un centre social per a la gent gran a l'antic escorxador.

Consistori del 2019: Maria Vidal, Anna Serra, Carles Grèbol, Josep Molas, Xavier Dilmé, Vanessa Torrent, Isabel Rigat, Joan Timonet, Isabel Teixidor, Gerard Serrat i Carme Plana. Consistori 2023: Maria Vidal, Anna Serra, Carles Grèbol, Maria Dolors Cullet, Jordi Batlle, Rosa Serra, Irene Roura, Joan Timonet, Carme Plana, Isabel Teixidor i Gerard Serrat.

Records

Seguim buscant fotografies antigues —o no tan antigues—
que sorprendin, emocionin, ens facin viatjar en el temps,
recordar, identificar i homenatjar persones,
generacions o èpoques.

Jocs de cucanya. 1981
A la bicicleta, Josep Cargol

Coral parroquial. 1960

Camp de neteja de l'Estada Juvinya. 1983

Any 1999

